

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

నవంబరు 2021

వెల - ₹ 10.00

సంయుభాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

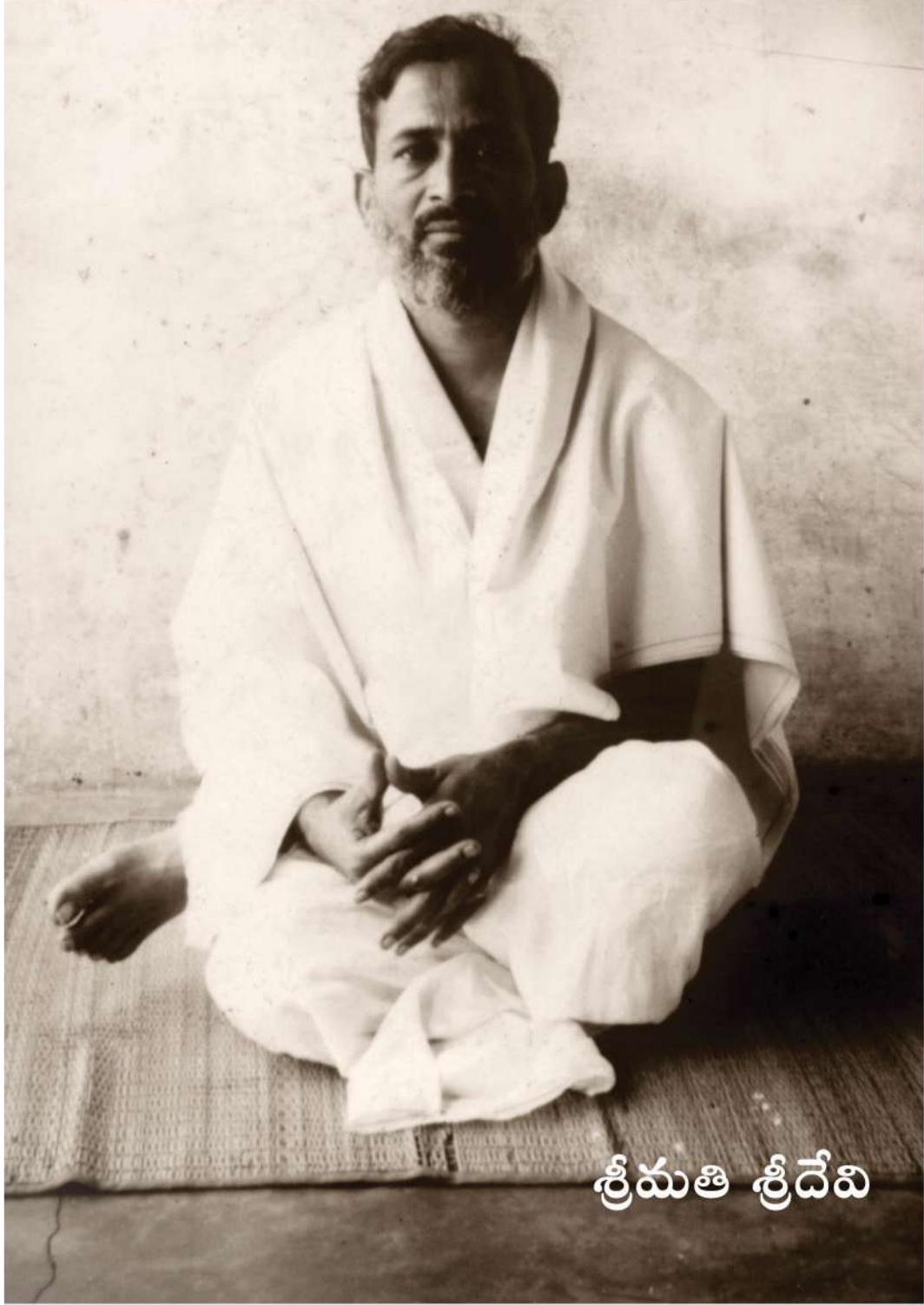
సంపుటి: 39 సంచిక: 07

శ్రీ వాద శ్రీ వల్లభస్వామి అంతర్థానమైన రోజు

నవంబరు 2, 2021 (ఆశ్వయుజ బహుళ ద్వాదశి)

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ

శ్రీమతి శ్రీదేవి

హిందూ కాలమాన ప్రకారము పూజ్య గురుదేవులు శ్రీ ఎక్షిరాల
భరద్వాజ మాస్టరు గాల జన్మించినోత్తపుము, సపుంబరు 11, 2021
(కాల్తీక శుద్ధ సప్తమి)

చెప్పించి అర్థం చేసుకోవాలి! ఆచించాలి!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

నర్యామానవులూ వారికి తెలిసినా తెలియకున్నా సహజంగానే కోరేబి నాలుగు. ధర్మము, అర్థము, కామము, మోక్షము. బీటినే మనవారు నాల్గు పురుషార్థాలన్నారు. కాని మన నిత్యజీవితాలు, అభీష్టాలూ గమనిస్తే అందరము అర్థకామాలను - అంటే ఒక వంక డబ్బు, ఆస్తి మొల్లని, మరీంపంక వాటి సహాయంతో సంపాదించుకోగల సుఖాలు మాత్రమే కోరుతామనిస్తుంది. ప్రత్యేకమైన యత్నంతో, ఈ రెంటి కోసము పాటుపడుతున్నట్లు ధర్మ, మోక్షాలకోసం ప్రాకులాడమేమో నిస్పిస్తుంది. ఎంత స్వల్పమైన ఆశ, అవసరము కన్పించినా అతి సులభంగా ధర్మాన్ని విడుస్తాము. ఎంత చిన్న అవసరము, కోలకా నెరవేర్యుకొనే యత్నంతోనైనా మోక్షాన్ని ప్రసాదించగల జప ధ్యానాబి సాధనలను ప్రక్కకు పెట్టి, మైక్రోత్తరం మనం దానిపై ఎంతో శ్రీతితో తపిస్తున్నట్లు కన్పిస్తూ.. జీవితంతో సమయము, అవకాశము లేనట్లు వాపాతాము. వార్తాపత్రిక, వారపత్రిక, సినిమా, టి.వి. పిచ్చపాటి కబుర్లు - బీటికున్నమాత్రం సమయం సాధనకు, సద్గుంధ పరిషుకు పుండరు. ఏ కొండ్కాలమైనా, ఏ కారణంచేతనో

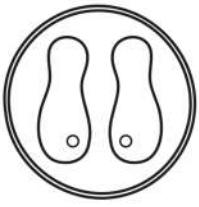
సత్యగుణం మనలో పలవలంబి కొంచెం క్రమబద్ధంగా పారాయణ, పూజ, జపము, భజన చేయడం జరుగుతే మరుక్షణమే పండిపోయామనిస్తించి గురువుల మహచూస్తాము.

మనకు కళ్లన స్థితి' ని పెద్ద పెద్దవారితో పోల్చుకొని వారి వాక్యాలు, వేషబూషణలూ ఆనుకిలంపజ్ఞాస్తాము. ఇతరులకు బోధింపజ్ఞాస్తాము. కారణం మన సమాజంలో యిలా చేస్తే అర్థకామాలు తేలికగా నెరవేరుతాయి. కీర్తి, శుశ్రావ, అర్థమూగుడ తేలికగా సమకూరుతాయి. లోకాన్ని మరచి సాధన కంకితమైతేగాని లభ్యంగాని శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ సాయిబాబా, శ్రీ రమణ మహార్థ పాంచిన స్థితులు మనకు పుట్టుకతోనే - ఏమి చేయకనే సిభించాయని ఆత్మవంచన చేసుకొని పరవంచనకు సిద్ధమవుతాము. మనను సేవించడమేక్కటే మోక్షోపాయమని భావం స్ఫురించేలా వ్యవహారిస్తాము. ఎన్నో సంవత్సరాలు శ్రీ సాయిని ప్రత్యక్షంగా సేవించిన బాపూసాహెబ్ జోగుకు కళ్లన ప్రశ్న మనకూ ఏకాంతంలో ఎదురవుతుంటుంది. ఇంతకాలం నేను యాయనను సేవిస్తున్నాను. సద్గురువును 12

సంవత్సరాలు సేవిస్తే తమంతటివారుగా చేస్తారంటారు. మరి మనసీయన అలా చేయలేదేమి? అన్నిస్తుంది. అయితే ఆయన చెప్పిన సమాధానమో? అది గుర్తించినా గుర్తించినట్లుండము. ఆయన నవ్వి ప్రక్కవారితో, "పీడు నన్ను నా స్థానంలోంచి నెట్టివేసి తాను కూర్చుందామని చూస్తున్నాడు" అన్నారు. మరుక్షణమే, "ఆ తలంపు మంచిదే! కాని ఓలిమి, పట్టుదల కావాలి" అన్నారు. అంటే ఏమిటి? రాకూర్ అనే భక్తునితో సాయి చెప్పారు "ఆ సద్గుంధం పూలకే చబివితే చాలదు. దానిని బాగా అర్థం చేసుకుని, మననం చేసి, ఆవలిస్తేగాని ఫలితముండదు. ఈ ఆధ్యాత్మ విధ్య ఎంతో కష్టము. మన శక్తినంతటినీ వినియోగించి శమిస్తేగాని ఫలితముండదు" అని.

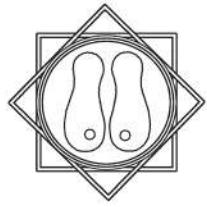
శ్రమ చేయడమంటే ఎలా? తక్షణమే బ్రహ్మజ్ఞానం కోలి వచ్చిన శ్రీమంతునితో ఆయన, "పంచ ప్రాణాలు, పంచేంద్రియాలు, మనసు, బుద్ధి, అహంకారము - యా అయిదూ సద్గురువుకు సర్వసమర్పణ చేస్తేగాని ఆత్మజ్ఞానం లభించదు" అన్నారు.

మిగతా 28వ పేజీలో

సెంట్యూబర్డ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:39

నవంబరు-2021

సంచిక:07

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన 'సోయుబాబా'

విషయ సూచిక

01.	చెప్పింది అర్థం చేసుకోవాలి! ఆచరించాలి!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	అవధూత శ్రీ చివటం అమ్మ	శ్రీమతి టీ.శారదా వివేక	05
03.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
04.	రాని హార్ధ దా వెలగిబడితే.....ఉన్న ఉద్దీపనగం ఉడింది	(సేకరణ) ఒక పారకుడు	09
05.	'భగవంతుడు మనలను ఎలా తుంపించే అలా తుండాలి'	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	11
06.	వార్షాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	13
07.	మాతృదేవి స్వతులు	డాక్టర్ సౌజన్య	16
08.	మోక్ష ప్రదాత	శ్రీ దత్త పాదుకా శ్రీనివాసులు	18
09.	నార్చ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	22
10.	ద్వారకామాయ అనుభవమండపము	ఆర్. డి. నాయక్	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి ఉప్పలపాటి సుజాతాదేవి	26

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550

www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ. డి

చంద్ర వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద్ర	:	రూ. 100-00

అవధూత శ్రీ చివటం ఆమ్ర

(గత సంచిక తరువాయి)

శేషుతు టి.శారదా వివేక

'అవధూతావస్థలో ఉన్న జీవనుక్కులు ఎవర దృష్టినే ఆకర్షించక, అందలకంటే మహాస్ఫుతమైన స్థితిలో ఉంటారు. అట్టి పరిపూర్వమైన అవధూత శ్రీ చివటం ఆమ్ర' అంటూ పూజ్య శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్ గాలిచే కొనియాడబడిన ఆమ్ర జీవిత చలిత్తను ఆగష్ట 2019 సంచిక నుండి ధారావాహికంగా ప్రచురిస్తున్నాము. -ఎడిటర్

ఆమ్ర సూక్తలు

1. తాను మసి అవ్యాడమే తత్త్వమసి.

2. అహం చస్తే బ్రహ్మమే.

3. రాముడు, కృష్ణుడూ అన్ని నామాల ముద్ద అయినదే విభూతి.

4. మృత్యుపును తినేది రామ నామమే.

గురువు గులంబి:

5. గురువు అనేవారు దాలి చూపిస్తారు. ఆ దాలిన నడిచి గమ్యం

చేరపలసించి నువ్వే.

సాధన గులంబి:

6. పాదు పెట్టండే కాయెట్టా వత్తదే!

7. ఆత్మజ్ఞానం అనే విత్తనం మొలకెత్తాలంటే సాధన అనే దుక్కి దున్నాలి.

8. రామా! రామా! అంటూ కూర్చో - మనసు తిలిగి తిలిగి వేరేదాల లేక అదే నిలుస్తుంచి.

9. ధ్యానం బంగారు ముద్ద వంటిది. ధ్యానానికి మించినది ఏది లేదు.

10. మన నీడ పడేంత మేర తప్ప దృష్టిపైకి పోసీయకూడదు.

11. కన్న పెద్ద గుమ్మం, నోరు దొడ్డి గుమ్మం.

12. యోగం లేని జీవితమంతా తప్పే.

13. తిలిగితే తిప్పలు, కూర్చుంటే కుప్పలు.

మిగతా 28వ పేజీలో

విషయము

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - పూనకాలు ఎంతపరకు నిజం?

జవాబు : - శ్రీ సాయి వంటి మహానీయులు ఎవరినీ పూనడముండదు. నిజానికి దేవతలు గూడ పూనరు. ఒక దయ్యలు మాత్రమే పూనుతాయి. ఈ దయ్యలు పట్టినవారు అని తలచబడేవాలిలో గూడ, వందమంబిలో నిజంగా దయ్యం పట్టినవారు ఒకలిధరుకూడా పుండరు. మిగిలిన వాలలో ఎక్కువమంబి ఇంట్లో వాలని సాభించడానికి, బాధ్యతలు తప్పుకోడానికి అలా నటిస్తారు. మిగిలినవాలిలో ఎక్కువ మంబికి శలీరంలోనో, మనస్యులోనో దాగియున్న దెబ్బవలన అలాటి భ్రమలు కలుగుతాయి. మంచి హౌమియో డాక్టరు దగ్గర మంచిప్పిస్తే తగ్గిపోతాయి.

శ్రీ సాయిబాబా సాక్షాత్తు భగవంతుడే. ఆయన విశ్వమంతటా

వ్యాపించియున్నాడు. ఆయన ఎవరిలోకైనా ఎలా ప్రవేశిస్తాడు? మీ ఊరిలోని స్తలమంతా మీయింటికి వచ్చివేయడమేలా సాధ్యం? ఒకవేళ ఆయన ఎవరికైనా పూనుతారని ఎవరైనా వాచించారనుకుండాం. ఈనాడు దేశంలో ఎంతోమంబి అలా చెప్పేవారున్నారు. వాలిలో ఒకలికి పూనినమాట నిజమైతే, అదే సమయంలో మిగిలినవారందలకీ పూనడమేలా సాధ్యం? వీలలో ఎవరు నిజం చెబుతున్నట్లు? ఎవరు అబద్ధం చెబుతున్నట్లు? అటి నిర్దించేదెలా? ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమో, సద్గురు వంటే ఏమో ఏమాత్రమూ తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నం చేయకుండానే అమాయకంగా నమ్మేనే వారి వారి ‘భక్తుల’ అభిప్రాయాలే, విశ్వాసాలే ప్రమాణమనుకుంటే ఈ

పూనే వారందల భక్తులు తాము నమ్మినవారే నిజమని, మిగిలినవాలిది వట్టి మోసమని అంటారు.

శ్రీ సాయిబాబా శిలిడీలో సశలీరులుగా నివసించిన యాఖై ఎనిమిచి సంవత్సరాల కాలంలోనే ఆ దేహానికి పరిమితులుగా ఎన్నడూ లేరు! శ్రీమతి తార్కాణ్ కుక్కకు అన్నం పెడితే శ్రీ సాయికి కడుపు నిండింది; హంసరాజ్ పిల్లిని కొడితే ఆయనకు తగిలించి; శిలిడీకి చెందిన ఆబోతును కసాయివానికి ఒక ధూర్తుడు అమ్మివేస్తే శ్రీ సాయి వేరొక భక్తుడికి కలలో కన్నించి తమనే కసాయివాని వాకిట్లో కట్టివేసినట్లు చెప్పారు. ఆయన సశలీరులుగా ఉన్నప్పుడే ఆ దేహానికి పరిమితులుగా లేకుంటే, ఈనాడు వీళందల కిసము వాలిలో ప్రవేశించి, వాలి దేహాలకు పరిమితులు గావడం

ఆయనకెలా సాధ్యం?

సాయిబాబా పత్రికలో గాని, బోంబాయినుండి వెలువడుతున్న ‘సాయిల’ (ఇంగ్లీషు) పత్రికలోగాని వెలువడుతున్న భక్తుల అనుభవాలు చూస్తుంటే, ఆయన ఎందరికైనా స్ఫుర్తినో, శరీరంతోనో కన్నించి తమ సందేశ మిషన్ గలరని నిస్పందేహంగా తెలుస్తుంది. అది ఆయనకు చేతగాకుంటేగదా ఆయన ఎవరినైనా పూని భక్తులకు సందేశాలిప్పవలసిన అగత్యం పట్టేబి? అందుకే సాయి సశరీరులుగా శిల్పిలో నివసించిన 58 సం॥లలో ఒక్క భక్తుడికి గూడ ఆయన పూనలేదు. అయితే కొందరలూ చెబుతున్న సందర్భాలున్న గూడ చలిత్తక్కలేదేమో ననిపిస్తుంది. కారణం, దానగణ మహారాజ్ ప్రాసిన హలికథలో అందుకు సూచనలున్నాయి. గంగగిర్ బాబా శిల్పి వచ్చి, మారుతీ ఆలయంలో కూర్చొని భక్తులతో మాట్లాడుతూ, భజంపై సీటికుండ పెట్టుకుని మరీదుకు పోతున్న బాబాను అనుసరించాడు. అప్పుడు సాయి మాటల సందర్భంలో అతనితో “లోకిక సుఖాలు అనే కల్ప త్రాగి పైకంతో గంతులేస్తున్న ఈ మానవుల మధ్యకు భగవంతుడు నా నెత్తిమీద ఒక పాలకుండ పెట్టి, వారందలకి సన్మార్గం బోధించమని వీళ్ళ మధ్యకు పంపించారు. కాని నా వద్దకు వచ్చిన వారందరూ నా పాలకుండపై రాళ్ళు రువ్వి గేలిచేస్తున్నారు. కొందరు “సాయిబాబా మమ్మల్ని పూనాడు, మా వద్దకు రండి. ఇప్పుడు ఆయనవద్ద ఏమీలేదు. ఆయన చెప్పినది వినవద్దు! అంటున్నారు” అని చెప్పారు. అంటే

ఇటువంటిగొడవలు ఆయన శరీరంతో ఉండగానే జలిగాయన్నమాట! ఇటువంటివాటి గులంబి ఆయనకు ఎంత అసమ్మతియో, ఎంత జుగుపోసే ఈ సన్మివేశం తెలుపుతుంది. సాయి భక్తులమని చెప్పుకుంటూ ఇటువంటి అసహ్యకరమైన అంశాలను ప్రచారం చేయడం మహాపాపం, ఎంతో ఏప్పుమైనది.

తిన్నగా తన భక్తునికి సందేశమిష్టడం శ్రీసాయికి చేతగాదనుకుంటే తప్ప, అలా నేరుగా ఆయన నుండి భక్తులు సందేశాలు పొందుతున్న అనుభవాలన్నీ కల్పనలనుకుంటే తప్ప ఈ పూనకాలను నమ్మపలసిన అగత్యముండడు. శ్రీ సాయి అలా నేరుగా సందేశమిష్టలేని వారైతే, వాలిలా పూనకాల ద్వారా సందేశమిచ్చినా, అది నమ్మపలసినంత విలువగలది కానేకాదు.

ఇటువంటి వారెందరివద్దకో నేను వెళ్ళి పల్లిక్క చేసి చూశాను. వాలి ద్వారా సాయి చెబుతున్నారని వాళ్ళు, చెప్పేవి ప్రాసి పుంచుకుని, వాటిలో ఎన్ని నిజమపుతాయో తర్వాత పల్లిక్కగా గమనించాను. మీరు గాని, నేనుగాని తోచినదెల్లా చెప్పేస్తుంటే ఎంతవరకు నిజమోతాయో అంతకుమించి యివేవి నిజింగావు. మీరు, నేను కళ్ళమూసుకు చెప్పినా కొన్ని తప్పక నిజమపుతాయి. కాకుంటే సామాన్య ప్రజలు ఎంతో అమాయకులు, నిజమైన ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటో, సద్గురుని సహాయం పారాయణ మొ॥న లీతులలో ఎలా పొందాలో తెలియనివారు ఎందరో వున్నారు. వాళ్ళ అజ్ఞానమే, మూడుమైన భయాలు మరియు ఆశలే ఈ పూనకందుకాణాలకు పెట్టుబడి.

ఈ గణాచారులు చెప్పినది ఏ కొద్దిశాతమో కాకతాళీయంగా నిజమపుతుంది. అది చూచిన వెలుబాగులవారు లోకం మీదబడి దండోరావేస్తారు. ఈ గణాచారులకు భారీయెత్తున పూజలు చేసి, సమాజంలో ఈ మూడునమ్మకాన్ని పెంచుతారు. కొందరివైపుల చూస్తుంటే బీనిని వ్యాపారంగా కూడా వాడుకొని, వచ్చే లాభాలతో పెద్ద పెద్ద వాటాలు గూడా తీసుకుంటూరేమో అనిపిస్తుంది. ఇటువంటి కలియుగ విన్యాసాన్ని, ఈ పూనకాలనూ నిరసించడం గూడ శ్రీ సాయినాథుని అవతారకార్యాలలో ఒకటనిపిస్తోంది.

ఇటువంటివి మమ్మకు మూడు అనుభవాలు చెబుతాను.

(1) ‘సత్యసాయి మా శరీరంమీదకు వచ్చారు’ అనో “మేము సత్య సాయిబాబాగాల మరొకరూపం” అనో చెప్పుకుంటూ చిల్లర మహిమలు కొందరు చేయసాగారు. అదంతా పచ్చిమోసమని, నమ్మపద్మని శ్రీ సత్యసాయి స్పృష్టంగా ప్రకటించారు! వాలి మాసపత్రికలో గూడ అటువంటి పోచ్చలికలు ఎన్నోసార్లు చేసారు. అయినా ఆయన వేలట గూడ ఈ తమాషాలు అలాగే కొనసాగుతున్నాయి.

(2) కొందరు భక్తురాంట్ర జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ తన వంటి మీదకు వచ్చారని చెప్పుకుంటుండేవారు. అది గూడ అమ్మ శరీరంతో పున్సప్పుడే! అటువంటి ఒకామె తన ‘భక్తుల’ తో, “ఈ సంగతి మీకందలికీ ప్రత్యక్షంగా నిరూపిస్తాను. మనమందరము అమ్మ వద్దకుపోతే ఆమె నన్నెలా ప్రతిరూపంగా గుర్తిస్తుందో మీరే

చూడవచ్చు!” అని చెప్పి అందరినీ వెంట బెట్టుకుని అమ్మ వద్దకొచ్చింది. ఈ నాటక నిర్వహకులు ఒక్క అడుగు ముందుగా వచ్చి అమ్మతో చెప్పారు. అమ్మ తనయొక్క ఈ ప్రతిరూపం కోసం ప్రత్యేకంగా సింహసనం వేయించి ఆమెకు కూడ పోదపూజ ఏర్పాటు చేయిస్తుందని వాళ్ళ ఆశించారు. అమ్మ అలాంటివేషీ చేయలేదు. ఆ ప్రతిరూపం రానే వచ్చింది. కాని ఆమెను ఎక్కడ కూర్చోబెట్టాలన్నది ఆమె భక్తులకు అర్థం కాలేదు. ఆమెకోసం ప్రత్యేకంగా కుల్పివేయబోతే ఆశ్రమంలో వారు అంగీకరించలేదు. చివరకు ఆమెతో అమ్మ యిలా అన్నారు! “నీవే జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మనని అందరికి చెప్పుకుంటున్నావు. కాని నేను జిల్లెళ్ళమూడి కరణంగాలి భార్యను కూడ, నీవు కూడ అలానే చెప్పుకుంటావా ఏమి? ఒకవేళ నీవలా చెప్పినా, నీవు నేను కాజాలవు. కారణం నా భర్తే నాకు దైవం. ఆయనకుమించి నాకు వేరీక దైవం లేదు. ఏదేదో ఆశించి ఇంకొకలి భర్తను నాభర్తగా చెప్పుకునే దుస్థితి నాకింకా కలుగలేదు” అని మందలించారు. అంతటితో ఆ ప్రతిరూపం యొక్క భక్తులకు చిర్మెతింది. ఇంకొకలికి కీర్తి ప్రతిష్ఠలు కలుగుతుంటే ఓర్ధులేక అమ్మ అలా బోంకుతున్నారని చాటుకున్నారు. అంత బలీయమైన భూంతులున్న అమ్మయొక్క ప్రతిరూపమని ఆ ‘భక్తరాలు, చాటవలసిన అవసరమేమని ఆ మూడులకు తోచలేదు.

(3) ఇటువంటి ఇంకొకలివద్దకు గూడ నేనెవరో ముందుగా చెప్పా పెట్టుకుండా వెళ్ళాను. ఆ ‘ప్రతిరూపం’

నన్న కసీసం గుల్చించవైనా లేకపోయింది. ఆమె జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మఅయితే నన్న గుల్చించలేకపోయే ప్రశ్న లేదు! ——ఇలా ఎన్నో! --- ప్రాసిన కొఢీ వున్నాయి!

అయితే, తమనెవరో పూనుతున్నారని చెప్పేవారిలో కొఢీమంచి దగ్గర కొన్ని అద్భుతాలు జరుగుతాయి. వారు చెప్పినని కొన్ని జరుగుతాయి కూడ. కొన్ని మహిమలూ జరుగుతాయి. కాని అందుకు కారణం దేవతలుగాని, సాయి వంటి మహోత్సులుగాని నిజంగా పూనడం మాత్రముకాదు. పూర్వజన్మలో వారు తీవ్రంగా ఒక దైవాన్ని ఉపాసించడం వలన ఆ పూర్వజన్మవాసనగా ఈ జన్మలోకూడ వాలికి మనస్సు ఆ దైవంపై లగ్గుమై తాత్కాలికంగా వారందులో లీన మపుతారు. ఆ ధ్యానంలో తన్నయు లపుతారు - సినిమా చూచేవారందరూ ఆ సినిమాలో తన్నయులైనట్లు. అప్పడా సినిమాఫలంతా ఏ ఒక్క పేక్షకుని బుర్రలోకి చౌరపడడు. పేక్షకుల మనస్సులే తాము చూచే సినిమాలో లీనమై, భావపారవశ్యం చెందుతాయి. ఇదే పూర్వజన్మలోని వాసనా బలంవలన జిలగినపుడు వాలిలో కొన్ని అతీతశక్తులు మేల్కొంటాయి. అందుకు కారణం మనలోని జీవాత్మ నిజానికి పరమాత్మ స్వరూపమే! చక్కరకుండే తీపి దానితో చేసే వంటకాలన్నింటికి వచ్చినట్టే, ఆ పరమాత్మలోని శక్తులన్ని జీవనిలోనూ వుంటాయి. కాకుంటే వాళ్ళ మనసులు బహిర్ముఖమై చంచలంగా వున్నప్పుడు ఈ శక్తులు మరుగుపడిపోతాయి - తొట్టిలోని స్వచ్ఛమైన నీటిని

బాగా కలియబెట్టినపుడు ఆ తొట్టికు అడుగువున్నా, అది కనిపించకుండా పోయినట్లు. పూర్వజన్మ సంస్కారం వలన మనస్సు ధ్యానంలో నిలచినపుడు, క్షణికంగా ఈ బివ్యశక్తులలో ఏ కోటి అంశమోతాత్కాలికంగా ప్రకటమపుతాయి. అంతేగాని ఆ సమయంలో వాలిలో జొరబడటానికి ఎల్లడలాపున్న పరమాత్మకుగాని, పరమాత్మ స్వరూపులైన మహాత్ములకుగాని సాధ్యముగాదు, అవసరమూ లేదు. ఎవరైనా నిజంగా అలా పూనేటట్లయితే వారు దయ్యాలకువలె అజ్ఞానులేగాని, మహాత్ములు కాజాలరు; ఆ దయ్యాలకు క్షద్రశక్తులు ఉండవచ్చు, అవి తాము దేవతలమనో లేక మహాత్ములమనో చెబుతూ శక్తులు ప్రదర్శించనూవచ్చు. దేవతలు పూనడం గులించికూడా యిలానే చెప్పవలసి వుంటుంది. అగ్ని, వాయువు మొ||న పంచభూతాలు, వాటి అభిదేవతలూ విశ్వవ్యాప్తంగా వస్తుజాలమంతటిలోనూ, అన్ని జీవ దేహాలలోనూ వుంటారు. కారణం సృష్టి అంతా పాంచభోతికమే. ఇవస్తీ కలసి భగవంతుని యొక్క విశ్వరూపమనే దేహమని శ్రీకృష్ణడిచ్చిన విశ్వరూప దర్శనము, ఆయన చెప్పిన విభూతియోగమూ, భాగవతమూ, విష్ణుపురాణము మొదలైనవన్నీ చెబుతున్నాయి. భీనినే శృతులు “సర్వం ఖల్విదం ఐహ్యా” - “ఈ సర్వమూ ఐహ్యమే!”! “ఈశావ్యాస మిదం సర్వం” “ఈ సర్వమూ ఈశ్వరుని మయము”, “ఏకం సత్త” “సత్యమైన పరమాత్మ ఒక్కడే” అన్న వాక్యాలలో చెప్పాయి. కనుకనే మన శరీరంలోని వివిధ మిగతా 28వ పేజీలో

రాని హీల్స్ వెలగబిడిటే_ . . . _ . . . ఉన్న ఉద్దీయగ్రం ఊడింది

(సీకరణ) ఒక పాతకుడు

నర్షోజుడైన సాయిబాబా తనవద్దకు గణపతిరావు దత్తాత్రేయ సహార్షబుద్ధే వస్తాడనీ, మహారాష్ట్ర దేశములో సాయిభక్తి ప్రచారము చేస్తాడనీ అతని ప్రాముఖ్యమును ముందుగానే గుర్తించారు. ఈతడికపోస్తిను 'ఆర్థర్లీ' (కానిస్టేబుల్)గా యుండి డిప్యూటీ కలెక్టరులున నానాసాహెబ్ చందోర్గురు మకాము (Camp) నకు వెళ్లిన చేటికల్లా వెళ్లపలసి వచ్చేది. బాబా ఇతనిని తన వద్దకు రప్పించుకొనుటలోని ఉద్దేశ్యములు రెండు: ఈతడు ఆధ్యాత్మిక పథములో ఉన్నవాడు గనుక ఆ పథములో ఇతనిని ఇంకా ఉన్నతదశకు తీసికొనివెళ్లట. తద్వారా ఇతడు సాయిభక్తి ప్రచారము చేసి తలంచుట.

ఇతడు ఉద్దీయ ధర్మముగా 1895 సం॥ ప్రాంతములో నానాసాహెబ్ చందోర్గురుతో కలిసి శిలాదీ వెళ్లాడు. అంతేగాని, బాబాపై భక్తితోనూ కాదు, ప్రేమతోనూ కాదు. అనసు బాబాను గూర్చి ఏమియు తెలియనే తెలియదు. బాబా ఇతనిలో ఎంతో ఆశ్చర్యమైన పరిణామము కల్పించారు. ఇతడుగూడ సాయి ఎంత శక్తిమంతులో, తనపై బాబా ప్రభావమెంతో, తనకు ఎన్నో కష్టములు, అడ్డంకులు కల్పించి కూడ

తన జీవిత పంథానెలా మార్చి వేశారోగుల్ని గుర్తించి, ముఖ్యముగా మహారాష్ట్రములో సాయిభక్తి ప్రచారము జీవితాంతము చేసి సాయికి దాసౌనుదాసుడైనాడు ఆ క్రమ పరిణామము గమనించాడు. ఇంక ఇతని పేరు 'దాసగణ'.

ఇతడు నైజాము రాష్ట్రములోని నాందేడు వాస్తవ్యాడు. వీధి నాటకములలో స్త్రీ పొత్త ధరించి అశ్లీలమైన పాటలు రచించి, పాడి అనందించేవాడు. ఒక ప్రభుతోగికి ఇది అనుచితము. ఇతనికి ఉద్దీయములో ప్రమోషను పాంచి సజన్మేష్టరుగా పని చేయాలని గాఢమైన కోలక. కొన్నాళ్ళకు 'హెడ్ కానిస్టేబుల్' అయ్యాడు. సజన్మేష్టరు పరీక్ష కూడ ప్రాసాదమైన నత్యము, ధర్మము, న్యాయముగా విధి నిర్వహించాలనుకొనే వారికి ఆ డిపార్ట్మెంటులో పనిచేయుట, ప్రమోషను పాందుట చాల కష్టము. ఎన్నో అవాంఘనీయమైన ఒత్తిళ్ల నెదుర్కొప్పాలి. ఇటువంటి ప్రమాదములు గుర్తించి బాబా దాసగణతో ఈ రెంటినీ విడిచి పెట్టమన్నారు. చందోర్గురుకూడ సాయిచెప్పిన ప్రకారము నడచుకొనుట మంచిదని చెప్పాడు. ఏలాగో వీధి నాటకములలో వేషము వేయుట మానివేశాడు. కాని ఉద్దీయము

వదల్లేదు. పైగా సబ్-ఇనస్పెక్టర్ వ్యాలనే కోలక ఎక్కువైనది. "ఆ పదవి సీకు రాదు, ఈ ఉద్దీయము వచిలెయ్య" అని బాబా అనుష్టుడల్లా, బాబా! నేను పరీక్ష పొసయ్యాను. సజన్మేష్టరుగా కొన్ని నెలలు పనిచేసి ఉద్దీయము వచిలేస్తా"నేనేవాడు. "సీవు పరీక్ష ప్రాసాదయినా సీకా పదవి రాద"నే వారు బాబా. దాసగణ వింటేగా? ఇంక దాసగణకు కష్టములమై కష్టములు, సమస్యలమై సమస్యలు కల్పించియైనా అతడా ఉద్దీయము విచిచిపెట్టే లాగున చేయటమొక్కటే బాబాకు మార్గము. అదెలా జిలగిందో చూద్దాము.

దాసగణకు పుణ్యక్షేత్రములు దల్చించుట యందాసక్తి మెండు. తరచు తన ఉద్దీయపు సలహాద్దులు కూడ దాటి దూర ప్రాంతములకు వెళ్లేవాడు. పుతిసాల పై అభికారుల అనుమతి లభించుట కష్టము గనుక అప్పుడప్పుడు రహస్యముగా 'గైరు హోజరై' కూడ వెళ్లేవాడు. ఆ విధముగా ఒకసాలి గోదావరి నది దాటి నైజాము రాష్ట్రము వెళ్లి తిలగి వస్తుండగా ఈతనిపై ఈర్షగల కొందరు సహాద్దీగులు నబికి ఇవతల ఒడ్డునుండి చూసి ఇతనిని పట్టుకొనుటకు సిద్ధముగా ఉన్నారు. దాసగణ ఇది గమనించి గోదావరి నది

సామాజిక మానవత్వం

జలము దీసిటిలో తీసికొని, “బాబా! నాకీ ప్రమాదము తప్పితే ఉద్యోగము విడుస్తూ”నని ప్రమాణము చేసి, తిలగి సైజాము రాష్ట్రములోకి వెళ్ళాడు.

అక్కడ ఒక ర్హామ మునసబు ఎదురై దగ్గరలోనే కొండరు దొంగలు దొంగ సాత్తు పంచుకొనుచున్నారని, వారిని అరెస్టు చేయుటకు తనకు ఒక పశోలీసు ఉద్యోగి కావాలన్నాడు. దాసగణ ఆ మునసబు, ర్హామస్తుల సహాయంతో దొంగలను, దొంగ సామ్యును పట్టుకొని నచికివతలకు వచ్చాడు. సైజాము రాష్ట్రములోకి ఎందుకువెళ్ళావు? అంటే దొంగలను పట్టుకొనుటకు వెళ్ళానన్నాడు. పాపము! అయిష్టమైనా అబద్ధమాడుట తప్పలేదు. దీని వలన శిక్ష ఏమీ పడదు, సలిగదా ప్రమోషను వచ్చుట ఖాయమనుకొన్నాడు. త్వరలోనే డ్యూటీపై శిలాండీ ర్హామము గుండా బాబాను చూడకనే గుర్తముపై వెడుతున్నాడు. ఈతని ప్రయాణము సర్వజ్ఞుడైన బాబాకు తెలియదు కనుకనా! లెండీ తీటపద్ద దాసగణకు ఎదురైనారు. గత్యంతరము లేక గుర్తముచిగి బాబాకు నమస్కరించాడు. “గోదావరి నభి జలము దీసిటిలో తీసికొని ప్రమాణము చేసినదెవరు” అన్నారు బాబా. “దానికేముంచిబాబా! కొన్నాళ్ళు సజన్మేక్కరుగా పనిచేసి తప్పక ఉద్యోగము విడుస్తూ” నన్నాడు. ఇంక బాబానుండి ఏమీ ఒత్తిడిలేకపోవటంతో ఎంతో సంతోషించి తన ప్రయాణము కొనసాగించాడు. కాని బాబా అంత సులభముగా విడిచిపెడతారా?

1898-99 ప్రాంతములో ‘కానాభల్లు’ డనే ఒక బంబిపాటు దొంగ ఉండేవాడు. ఇతని పేరు చెపితే ప్రజలకూ, ప్రభుత్వానికి కూడ

హాడలు. ఇతడు బహుక్యారుడు. ప్రజలను నిర్దాశ్మీఖ్యముగా చంపి దీచుకొనేవాడు. ఇతనిని పట్టుకొనుటకై ప్రభుత్వము చేసిన ప్రయత్నములేవీ పలించలేదు. దాసగణను, మరి ముగ్గురను గూడచారులుగ ఇతని రాకపోకలు కనిపెట్టుటకై ప్రభుత్వము నియమించినటి. పీరు యాత్రికులుగ నటిస్తాఒక రామాలయములో ఉన్నారు. కానాభల్లునికి స్వంత గూడచారులున్నారు. ఆ ర్హామ మునసబుద్వారా వారి రాక తెలిసికొని ఆ ముగ్గురను చంపి దాసగణ మెడ పట్టుకొన్నాడు. వెంటనే ప్రక్కనేవున్న శ్రీరామ విగ్రహం పాదములు పట్టుకొని సాయిని స్వరించి తనకా ఆపద తప్పితే ఉద్యోగము తప్పక వచిలివేస్తానని ప్రార్థించాడు. అంతే! కానాభల్లునిలో కొంత మార్పువచ్చించి. “ఈసాాల నా జోలికి వచ్చావో తప్పకుండా చంపేస్తాను జార్త్త” అని బెచిలించి వచిలేశాడు.

వేరొకసాాల కానాభల్లుడొక కొండ ప్రాంతములో ఉన్నాడని తెలిసికొని ప్రభుత్వమునకు తెలియచేశాడు. పెద్దపోలీసుబృందమొకటి వచ్చి ఆ కొండను ముట్టడించింది. పెద్ద పశోరు జలగించి. ఎంతోమంది పశోలీసులు మరణించారు. కాని కానాభల్లుడు పాలపాటయాడు. పారపాటున అతనికి ఎప్పుడైనా చికిత్స చావు తప్పదని భయపడి తనకు గుండె జబ్బిని ఒక డాక్టరు సర్లిఫికేటు సంపాదించి సెలవు పెట్టేశాడు దాసగణ. బాబాను ఈ రెండవసాాల కూడ తెలివిగా మోసగించి తాను సురక్షితముగా ఉన్నాననుకొన్నాడు. తాననుకొంటే సలపాతుండా?

దాసగణ హెడ్ కానిస్టేబిల్

గా పనిచేసే స్టేషనులో సజన్మేక్కరు కొన్నాళ్ళు సెలవు పెట్టాడు. ఇంకేం? రాష్ట్రవిలిగి నేతిలో పడింది. దాసగణ కోంక ఫలించింది. తానే ఆ స్టేషనుకు తర్వాత సీనియరు. అందుచేత స్టేషను అధికారి. తనకు సజన్మేక్కరు ప్రమోషను రాకపోయినా అయినట్లుగానే భావించి ఆ హోదా వెలగబెడదామనుకొన్నాడు. “ఎవరైనా అడిగితే అయ్యగారు కేంపుకి వెళ్ళారని చెప్పు. ఇంటికివెళ్ళి ఒకటి రెండురోజులలో వచ్చేస్తూ”నని తన కీంచి అధికారికి చెప్పి దర్జాగా నాందేడు వెళ్ళివచ్చాడు.

సలిగా ఆ సమయంలోనే ఒక ముద్దాయి సంబంధికుల నుండి జిలమానాగా వసూలు చేసిన ₹32/-లు ఒక ర్హామ మునసబు ఒక ‘తీటి’ ద్వారా దాసగణ పనిచేసే స్టేషనుకు పంపాడు. దాసగణ ‘కేంపు’ వెళ్ళాడు గనుక, ఒక కానిస్టేబిల్ స్టేషన్ ఇన్-చార్లీ. అయ్యగారు కేంపునుండి వచిన తర్వాత రశీబిస్తానని, తాసీయకూడదని చెప్పి ఆ సామ్యును తీసికొని కాజేశాడు. పాపము! దాసగణకి సంగతి తెలియదు. సామ్యు ప్రభుత్వముకు అందకపోవుటచే ఆ ముద్దాయి సంబంధికులకు రెండవసాాల వారెంటు వచ్చింది. “మేము ర్హామ మునసబుకు సామ్యు ఎప్పుడో చెల్లించా”మని ఆ మునసజచ్చిన రశీదు వారు చూపారు. ఆయన నడిగితే ‘తీటి’ ద్వారా దాసగణ స్టేషనుకు పంపానన్నాడు. మరి సామ్యు ఏమయిందో తెలిసికొనుటకు ఒక విచారణాధికారి వచ్చాడు. ఆ సామ్యు స్టేషనుకు పంపబడినరోజు స్టేషన్ ఇన్-చార్లీ ఎవరసి లికార్డు తిరగేసిచూస్తే దాసగణ! నేనేమి

మిగితా 15వ పేజీలో

భ్రగవంతుడు మనలను ఎలా వుంచితే ఆలూ వుండాలీ

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

ప్రతి మానవుడు ఎక్కడో ఒక చోట, ఎవలకో ఒకలకి ఏదో ఒక పరిస్థితిలో పుడుతూ వుంటాడు. ప్రతివారూ ఏదో ఒకరకమైన అవయవ నిర్మాణంలోనూ, ధనికుల కుటుంబంలోనో లేక దాలిద్వపు కుటుంబంలోనో, మరేదో వివిధ స్థితిగతులలో వున్న కుటుంబాలలోనో జన్మిస్తూ వుంటారు. జన్మించిన ప్రతి మానవుడూ సుఖములు మనములు అనుభవిస్తూ వుంటాడు. ఎంతటి ధనవంతుడికైనా కొన్ని దుఃఖపడే పరిస్థితులు వుంటాయి. అలాగే కటీక దరిద్రుడికైనా సంతోషకరమైన పరిస్థితులు వుంటాయి. అయితే ఎవరూ కూడా అవి వచ్చినపుడు వాటిని అనుభవించి వూరుకోరు. కష్టం కలిగినపుడు ఆ కష్టాలనుంచి తప్పకోవాలని, సుఖాలు కలిగినపుడు యింకా యింకా సుఖపడాలని కోరుకుంటూనే వుంటారు. ఇది మానవ సహజగుణం. అయితే 'భగవంతుడు మనలను ఎలా వుంచితే అలా వుండాలి' అంటే ఏమిటి? మనలను ఆయన

ఎలా వుంచితే అలానే వుంటున్నాము గదా! వుండక ఏంచేస్తాం? తప్పక వుండవలసిందే ఆనవచ్చు. అంటే మనకు ధనము-దాలిద్వపు, ఆరోగ్యము-అనారోగ్యము, మన సంతానము, జీవితంలో సంభవించే అనేక సంఘటనలు; ఇలా ఏమి ఎలా ప్రాణిస్తే అలా వుండక తప్పదు గదా! మరి మనం భగవంతుడు ఎలా వుంచితే అలాగే వుంటున్నాం గదా! అని మనకనిపించవచ్చు. ఈ విషయాన్ని గూర్చి స్వంత విశ్లేషణకంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆచరణ చూస్తే మనకు చక్కగా అవగతమవుతుంది.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి అంకితమవకముందే ఆయన అలాంటి స్థితిలో వున్నారని మనకు తెలుస్తుంది. తండ్రిగారి అనారోగ్యం వల్ల యింటి ఆర్థిక పరిస్థితి బాగా లేనప్పుడు ఆయన ఒకే ఒక నోట్-బుక్(note book) తో M.A. పూర్తి చేసారు. ఇస్తే లేని, చేతితో ఉత్సికిన పాంటు చొక్కాలతో క్లాసుకు వెళ్లారు. హస్టల్ లోని గాడిపాయ్యలోని

మసితో పండ్లు తోముకున్నారు. స్నాన సమయంలో ఇసుకతోనూ, కేవలం ఒట్టి చేతులతోనూ ఒళ్ళు రుద్దుకున్నారు. వేడివలన నోరుపాక్కి ఏమి తినలేక పోతున్నప్పటికీ తినగలిగేవాటి కోసం ఆయన ఆరాట పడలేదు. అలానే ఏమీ తినకుండా వుండిపోయేవారు. బ్రహ్మచారిగా వుండగా ఆయన ఎన్నో అపవాదులను ఎదుర్కొన్నారు. జీవితంలో యివి సహజమంటూ వాటిని చిరునవ్వుతో దాటవేసారు.

సం.1963లో శ్రీ సాయినాథుని అనుర్ఘాం పాందాక ఆయన స్థితి అతీతమైనదే అయినప్పటికీ సామాన్య మానవుని వలె ఆయన అనేక క్లిష్ట పరిస్థితుల నెదుర్కొన్నారు. ప్రజలు బాబా భక్తులిగా ఆయనకు సీరాజసాలల్చించినప్పటికీ ఆయన పాంగిపోలేదు. మరొకవంక దొంగస్వామిగా ఆయన గులంచి ప్రచారమైనప్పటికీ ఆయన కృంగిపోలేదు. ఎక్కడికైనా కాలినడకన వెళ్ళవలసి వచ్చినా, కారులో వెళ్ళవలసి వచ్చినా ఆయన ఒకే విధంగా

సుంబించారు.

ఈంట్లోని పరిస్థితులు, కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితి కషాంగా వున్నప్పటికీ, తమవల్ల ఎంతో మేలు పొందినవాలని గాని, తమవలన ఆర్థిక సహాయం పొందినవాలని గాని, లేక తమను గురువుగా భావించి తాము కోరితే ఎంతైనా సహాయం చేయగలిగిన వాలని గాని ఆయన అర్థించలేదు. నిబ్బరాన్ని కోల్పోలేదు.

ఆయన మొదట ఒంగోలులో లెక్కర్గా ఉద్దోగంలో చేరారు. రెండవ అన్నగాల కోరికపై ఆ ఉద్దోగం మానేసి I.A.S పరీక్షకు చచివారు. తర్వాత ప్రైదరాబాద్ లోని వివేకవర్ధని కాలేజీలో పనిచేసారు. తర్వాత అది గూడ మానేసి బాపట్లలోని కాలేజీలో పనిచేసారు. తర్వాత ఆ ఉద్దోగము వచిలేసి జిల్లాజ్యమూడి అమ్మ సన్నిధిలో కొంతకాలమున్నారు. అక్కడి నుంచి తిరిగి నెల్లూరు జిల్లా విద్యానగర్ కాలేజీలో చేరారు. ఆయన కాలేజీ మారి మరొక కాలేజీలో చేసిన ప్రతిసారీ సీనియర్ గా కాక జూనియర్ గా తక్కువ జీతంతో చేరవలసి వచ్చేటి. కారణాలు ఏమైనప్పటికీ వివిధ కాలేజీలు మారవలసి వచ్చినా ఆయన కొంచెంకూడా బాధపడలేదు.

విద్యానగర్ లో ఆయన బాబా ప్రచారం చేపట్టి సాయిబాబా మంచిరాన్ని నిర్మించారు. తర్వాత అక్కడ ఏర్పడిన కీప్ప పరిస్థితుల వల్ల ఆ ఉద్దోగమూ వచిలేయడమేగాక ఆ ఊరు వచిలి ఒంగోలు రావలసి వచ్చినా ఆయన చలించలేదు. బాబాపై కించపడలేదు. కనీసం ఎందుకిట్లా చేసారని బాబాను ప్రశ్నించలేదు. అంతూ బాబా సంకల్పంగా ఆయన భావించారు.

ఆపనిందలను సంతోషంగా స్వీకరించారు. సన్నిహితులు తప్ప ఆయనను చూసిన వారికెవలకీ ఆయన కష్టాలలో వున్నట్టే తెలిసేది కాదు. తన కష్టాలను ఎవలకీ తెలియసీయక తాము ఆనందంగా వుంటూ అందరికీ ఆనందాన్నంబించారు.

ఒక ప్రక్క దేశవిదేశాలలో ఎందరో ఆయనను ఎంతగానో కీర్తిస్తున్నారు. మరొక ప్రక్క అసూయాదేషాలతో కొందరు విమల్యస్తున్నారు. ఆయనకు నిందలు వచ్చినపుడు వాటిని తొలగించుకోవడానికి ప్రయత్నించలేదు. ఆపనిందలు వేసిన వాలిని నింబించనూ లేదు, దండించనూ లేదు. ఎవరైనా తమను కీర్తించినపుడు ఆ కీర్తని పెంచుకోవడానికి ప్రయత్నించలేదు. కీర్తించినవాలని ఆకాశానికిక్రించనూ లేదు. ఆయన యిలా అనేవారు: “వారు పాగిడేటి, విమల్యించేటి వాలి భావాలనే!” అని .

ఒకసాాి పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలని ఒకలిలా ప్రశ్నించారు: “మాస్టారూ! మీరు ఒంగోలులో స్థిరపడినట్టేనా?” అని. అప్పుడాయన చెప్పిన సమాధానమిది. “అదేమీ లేదయ్యా! బాబా ఎక్కడ వుంచితే అక్కడే!”

సుఖాలు వచ్చినపుడు చేసే ‘ఆహ’ అనే శబ్దాలూ, కష్టాలు కలిగినపుడు చేసే హోహోకారాలూ - రెండూ భగవంతుడు మనలను ఎలా వుంచితే అలా వుండలేకపోవడానికి సంకేతాలే. ఎటువంటి పరిస్థితులలోనైనా పొంగక, కృంగక ఒకేరకంగా వుండగలగడమే భగవంతుడు ఎలా వుంచితే అలా వుండడమంటే!

“ఇవన్నీ మనకు తెలిసిన విషయాలే గదా! మళ్ళీ చెప్పుకోవలసిన

అవసరమేమున్నది?” అనిపించవచ్చు. పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలి విషయాలు ఎన్నిసౌర్లు చెప్పుకున్నా తనిటి తీరదు. అంతేగాక వాటిని స్కూలించుకోవడం వల్ల మనలను మనం యింకా యింకా సలభిద్దుకోవడానికి అవకాశముంటుంది.

అయితే మనమేం చేయాలి? ఆయన గొప్పతనం గూర్చి చెప్పుకుని ఆనందిస్తూ వుండడమేనా? అంతే అయితే ఆయన మన మధ్యకు ఎందుకు వచ్చినట్లు? ఎందలికో ఆర్థిక బాధలను తీర్చిన ఆయన తమ ఆర్థిక యిబ్బందులను తొలగించుకోలేరా? ఎందలి కీప్ప సమస్యలను తమ అమూల్య సలహాలతో అవశీలగా నివారింపజేసిన ఆయనకు తమ సమస్యలోకి లెక్కా? సర్వ సమర్పుత్రమైన సాయినాథుని సంపూర్ణంగా విశ్వసించిన ఆయనకు దేనికైనా కొరత రావలసిన అవసరమేమున్నది? అయితే ఆయన ఎందుకు అలా జీవించారు? దానికి ఒక్కటే సమాధానం - అలా వుండడాన్ని మనకు నేర్చడానికి మాత్రమే! ఆయన కాబట్టి అలా వుండగలిగారు. సామాన్యులమైన మనములా ఎలా వుండగలము? అని కొట్టిపోరేయడానికి మాత్రం కాదు. అలా వుండవచ్చు అని తెలియజ్ఞుడానికి సమే. అందుకని మనంగూడా ‘ఉన్నదానితో అసంతృప్తి, లేని దేనికోసమా తపన’ పడకుండా భగవంతుడు మనలను ఎలా వుంచితే అలా వుండడానికి ప్రయత్నించాలి. అలా చేసినప్పుడే మనం ఆయనను సంతోషపెట్టిన వారమపుత్రాము. అదే పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలికి మనమిచ్చే నిజమైన దక్కిణ!

వారాలూప్ ము ట

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వారాలాపమునే యిందిన గ్రంథము గ్రాంథికభాషణిలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషణిలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

విడవ ప్రసంగము

జనసమూహాపు బుట్ట రజస్తమోమయము

సురావికీయతే స్థానే దధి క్షీరం గృహే గృహే - ఇలానే మద్యము నిషిద్ధమైన పదార్థము అయినందువలన ఎక్కువ ఫలీదుకు అమ్మబడుతుంది. దానిని సేవించడానికి చాలామంచి అమ్మేవోటికి వెళ్లి, త్రాగి మత్తువలన ఆనందాన్ని అనుభవిస్తారు. అదేవిధంగా పైన చెప్పిన గాయకిని మీరాబాయి అవతారంగా భావించి ఎంతోమంచి ప్రజలు వెళ్లి, అసత్యపు భగవంతుని దర్శనపు ఆనందాన్ని అనుభవించారు. పాలు, పెరుగు ఉత్తమపదార్థాలు అయినప్పటికీ అని తక్కువ వెలకు అమ్మబడుతాయి అమ్మేవాళ్ళు వాటిని ఇంటింటికి తీసుకుని వెళ్లి అమ్ముతారు. కజీరు పూర్ణజ్ఞాని, దేహాభమానం లేనివాడు. ఎవరేమి అనినా లెక్కపెట్టుకుండా ఓర్పుగా ప్రవర్తించేవాడు. కానీ

అజ్ఞానులు దేహాభమానంతో నిండినవారై పైన చెప్పిన మీరాబాయిలాగా తమ పరువు ప్రతిష్టలను ఇతరులచేత అంగీకింపజేసికోడానికి శ్రమపడతారు.

ప్రపంచంలో సూక్ష్మబుట్టికలవారు కొళ్ళమంచి మాత్రమే వుంటారు. చాలామంచి సామాన్యాలే వుంటారు. కాబట్టి సదసిభేకము తేలికైనది కాదు. ఇందులో ఎవరి తప్పులేదు. సామాన్యముగా ప్రజల బుట్టి రజస్తమో గుణాలతో నిండి వుంటుంది. కాబట్టి సత్యాన్ని తేలిసికోవడం సామాన్యము కాదు. ఇది కలియుగ ప్రభావము. బృంగాన్నారద పురాణంలో ఇలా ఉన్నది - “అధర్ములుపోసాం సర్వే”, కలియుగంలో అందరూ అధర్మాన్నే ప్రేమిస్తారు. “వ్యాజధర్మరత్నస్తోర్మే”, అందరూ ధార్మకులుగా కనిపించడానికి ప్రయత్నిస్తారు, “విద్యార్థాణ శూన్యత్వాదధర్మీ వర్తతే పునః”, విద్యను ర్ఘషించే శక్తి లేకపోవడం వలన అధర్మం ప్రచారంలో వుంటుంది. ఈ కారణాల వలన వేదశాస్త్రధ్యయనము

జరుగకపోవడం వలన ధర్మాదర్శ విచక్షణా శక్తి కలుగక జనులు అధర్మపువర్తకులు అపుతారు.

ఇద్దరు రత్నాల వ్యాపారులు వుండేవారు. వారిద్దలికీ ఎంతో స్నేహము. కాలాంతరంలో వారిలో ఒకలికి వ్యాపారంలో నష్టమెచ్చింది. ఆ దెబ్బతి అతడు కొంభికాలంలో మరణించాడు. భర్త మరణించడం వలన అతని భార్య ఎంతో దుఃఖించింది. రోజు గడిచే పరిస్థితి లేదు. నగలు అమ్మి రోజులు గడువుతూవున్నది. అలా 10,15 సం॥లు గడిచాయి. కుమారుడు 18 సం॥ల వాడయ్యాడు. ఆమె తన కుమారుడికి రెండు వజ్రాలు ఇచ్చి తన భర్త స్నేహితుడైన రత్నాల వర్తకుడి దగ్గరకు వెళ్ళి ఇలా చెప్పమన్నది “ఈ రెండు వజ్రాలకు ఖలీదు కట్టి మాకు ధనం ఇస్తే కొంభిరోజులు గడుస్తాయి.”

కుమారుడు వజ్రాలను తీసుకుని వెళ్ళాడు. వర్తకుడు పరీష్కించాడు. అవి నకిలీ వజ్రాలు, అసలు వజ్రాలు కావు. కానీ ఆ సంగతి పైకి చెప్పలేదు. “పీటిని ప్రస్తుతము మీ దగ్గరే వుండనివ్యాపి. మా దగ్గర రత్నపరీక్ష నేర్చుకోి. ముందు ముందు సీకు ఉపయోగకరంగా వుంటుంది. నేను నెలకు 25రూ॥లు ఇస్తాను. వాటితో సీవు, సీ తల్లి సుఖంగా కాలం గడపండి.”

భాలుడికి ఆ మాటలు నచ్చాయి. తల్లి కూడా అది విని సంతోషించింది. అప్పటినుండి 5,6 సం॥లలో అతడు రత్నపరీక్షను పూర్తిగా నేర్చుకున్నాడు. అప్పుడు రత్నపర్తకుడు అతని దగ్గరపున్న ఆ వజ్రాలను తెప్పించి పరీష్కించమని అతనికి ఇచ్చాడు. కుమారుడు పరీష్కించి అవి నకిలీవి అని చెప్పాడు.

వర్తకుడు: సలిగ్గ చూడు, సీ తండ్రి గొప్ప రత్నపర్తకుడు. అతడు నకిలీ వజ్రాలను తన దగ్గర ఉంచుకోడు.

కుమారుడు అతి జాగ్రత్తగా పరీష్కించి అవి నకిలీ వజ్రాలేనని చెప్పాడు. అప్పుడు ఆ వర్తకుడు ఇలా అన్నాడు: “సీవు నా దగ్గరకు ఈ వజ్రాలను తీసుకుని వచ్చినప్పుడే ఇంత నకిలీవి అని నేను చెప్పివుంటే మీ అమ్మ, సీవు ఏమి అనుకుంటారు? ఇప్పుడు సీకు, పూర్తిగా రత్నపరీక్ష తెలిసినది. కనుకనే సీ ఇంటిలో దాచివుంచిన వజ్రాలు నకిలీవని తెలుసుకోగలిగావు.”

ఇలానే శాస్త్రజ్ఞానం ద్వారా నిజమైన ధర్మము తెలియనంత వరకూ తమ అజ్ఞానానికి సురైనవని తోచే పనులనే ధర్మకార్యాలుగా మానవులు తలుస్తారు.

ధర్మకార్యాలను తెలిసికోడానికి శాస్త్రాలు చదవాలి.

ఇంతలో దర్శారులోనుండి ఒకరు
వచ్చి నిత్యానందులవారితో ఇలా అన్నారు -
ప్రకాశానందస్యామివారు జూగ్గి వెళ్ళవలసిపున్నది. వారి దగ్గర కప్పుకోడానికి చినిగిన బీంతమాత్రమే పున్నది. ఇది చలికాలం కాబట్టి అంతఃపురములోనుండి విలువైన రజాయి పంపారు.

ఆశ కలవాడు దలద్దుడు

ఈ మాటలు విని నిత్యానందులు ఇలా అన్నారు ఒక ఆరణ్యంలో ఒక మహోత్సుడు బీంత కప్పుకుని పున్నాడు. దానికి పెద్ద పెద్ద చినుగులు పున్నాయి. ఒక రాజుగారు ఆ సమయంలో పెద్ద పెద్ద సైన్యంతో ఆ మార్గంలోనే వెళుతుపున్నారు. వారు ఆ మహోత్సుడిని చూశారు. కప్పుకోడానికి సరైన బట్ట లేకపోవడం చూసి వజ్రవైఫూర్యాలలో అలంకరింపబడిన తన శాలువాను తీసుకొని రమ్మని సిపాయిని ఆజ్ఞాపించాడు. సిపాయి శాలువా తెచ్చి ఆ మహోత్సుడి దగ్గర ఉంచాడు. “ఒరే, ఇబిగోరా, సీ అద్భుతం పండింది. మా మహోరాజుగారు సీ మీద దయగలిగి రెండు మూడు లక్షల రూపాయలు విలువరల శాలువాను బహుమతిగా ఇచ్చారు” అన్నాడు.

మహోత్సుడు - దలద్దునికి ఎవలకైనా ఇప్పండి
సిపాయి - ఓలి సన్యాసి! సీకేమైనా మతిపోయిందా?
ఆ మహోత్సుడు మాత్రం శాలువా తీసికోలేదు. అప్పుడు సిపాయి రాజు దగ్గరకు వెళ్లి, “ఆ సన్యాసి వెల్లివాడిలాగా పున్నాడు. శాలువా తీసికోవడం లేదు. పేదవాడికి ఎవలకైనా ఇప్పమని అంటున్నాడు” అన్నాడు.

“ఈయన పేదవాడనే గదా శాలువా ఇస్తున్నాను?” అనుకొని ఆయన దగ్గరకు మహోరాజు వచ్చి అడిగాడు -

“స్వామీ! చలి చాలా వేస్తోంది. మీ పద్ద ఏమీ లేదు, ఈ శాలువా కప్పుకోండి!” అని చెప్పాడు.

మహోత్సుడు : పేదవాడికి ఎవలకైనా ఇప్ప.

మహోరాజు : దలద్దుడంటే ఎవరు?

మహోత్సుడు : నువ్వు ఎవలివి?

మహోరాజు : నేను ఈ దేశపు రాజుని.

మహోత్సుడు : సీవు ఎక్కడికి వెళుతున్నావు?

మహోరాజు : యుద్ధము చేయడానికి వెళుతున్నాను.

మహోత్సవు : యుద్ధము ఎందుకు చేస్తున్నావు ?
 మహోరాజు : రాజ్యాన్ని విస్తరించడానికి.
 మహోత్సవు : నీ ఆదాయం ఎంత?
 మహోరాజు : మూడు కోట్లు.

మహోత్సవు : ఇంకా నీ ఆశ తీరలేదా? నీవు యుద్ధంలో తప్పకుండా జయిస్తానని నమ్మకం ఎమిటి? నీవే యుద్ధంలో చచిపోతే?...

భర్తుపూర్వి మహోరాజు ఇలా చెప్పారు:

**శీలీ॥ వయమిహా పలతుష్టో వల్మైస్త్వం చ లక్ష్మీ
 సము ఇహా పలతోషో నిల్వాశేషో విశేషః ।
 సతు భవతు దలద్రో యస్తు తృష్ణో విశాలా
 మను సి చ పలతుష్టో కోర్త్రవాన్ కో దలద్రః ॥**

భావం : మాకు ఈ నారబట్టల వలన కలిగే సంతోషమే మీకు ధనం వలన కలుగుతుంది. సంతోషం రెండింటిలోనూ సమానమే. భేదమేమీ లేదు. పేరాశ కలవాడే దలద్రుడు. మనసుకు సంతోషం కలిగినపుడు దలద్రుడెవరు? ధనవంతుడెవరు?

ఇలా ఆ మహోత్సవు రాజును దలద్రుడిగా నిరూపించాడు. ఆప్పుడు ఆ రాజు పైన్నాన్ని వెనుకకు పంపి ఆ మహోత్సుడి సాంగత్యంలో కొంతకాలం వుండి, ఉపదేశాలను స్వీకరించి వెనుకకు వెళ్లిపోయాడు. మంచివెడ్డలు మన దృష్టిని బట్టి ఉండును. స్వామివారికి చలిసోకుండా జార్గత్తపడడమే కావలసినబి. ములికిదో చినిగినదో - ఏదో ఒకటి. అదే స్వామివారికి గొప్పటి.

అప్పుడు ప్రకాశనందస్వామివారిని జూనాగఢ్ పంపడానికి ఏర్పాట్లు జరిగాయి.

ఏడవ ప్రసంగము సమాప్తము.

రాని హారీదా వెలగబడితే...
 ...ఉన్న ఉద్దోగం ఉండించి

10వ హేజే తరువాయి

ఎరుగను లబోబిబో అంటే ఎవరు వింటారు? గవర్నరుమెంటు నొమ్ము. ఆరోజు తాను డ్యూటీలోనే ఉన్నానంటే నొమ్ము తానే తీసికొన్నట్లు ఒప్పుకోవాలి. తాను తీసికోలేదంటే తాను లోపాయకాలీగా 'కేంపు' వెళ్లానని ఒప్పుకోవాలి. తన గుట్టు బయటపడుతుంది. ఇది యింకా ప్రమాదం. నిజం చెప్పినా అబద్ధము చెప్పినా ప్రమోషను మాట దేవుడెరుగు, జైలు శిక్క ఖాయం. బాబా మెడకు త్రాడు జిగించారు. గతంలో తనను రెండుసార్లు కాపాడిన బాబా మళ్ళీ జ్ఞాపకము వచ్చారు. "బాబా! ననీ ఒక్కసారి కాపాడు. ఇప్పుడే రాజీనామా చేస్తా" అని ప్రార్థించాడు. దాసగఱు నిజాయితీ ఆ విచారణాధికారికి కూడ తెలుసు. ఎలాగైనా అతనిసీ రొంపిలోంచి లాగుదామని ఆ అపరాధపు రుసుము ₹32/-లు దాసగఱు చేత కట్టించి అతనిచే ఉద్దోగమునకు రాజీనామా చేయించి, ఈ గొడవ సర్పబాటు చేశాడు. ఇది 1903 లో జిగించి.

బాబా ఈ విధముగా ఆధ్యాత్మికోన్స్వత్యమునకు అవరోధమైన ఉద్దోగము నుండి దాసగఱుకు విముక్తి ప్రసాదించారు. దాసగఱు విచారంతో శిలిడి చేరి బాబాను దల్చించాడు. బాబాతో "నా ఉద్దోగరం వదులుకొన్నాను. నాకు ఆస్తిపాస్తులు లేవు. ఇంక నా భార్య, నేను వీధిన పడవలసినదేనా?" అని వాపాయాడు. బాబా "గఱా! నీవెందుకు బాధ పడతావు? నీవు నాందేడులో ఉండు. నేను నీకన్నము పెడతా" నన్నారు. సత్యవచనుడైన బాబా మాట లెలా పాల్లుపోతాయి? ఒక స్నేహితుడు మంచి పాలమును చౌక ధరకు దాసగఱు కమ్మాడు. అతని కీర్తనలు, హరికథలే ఆతనికి జీవనము నిచ్చాయి. ఎక్కడ హరికథ చెప్పినా ప్రజలు తండ్రిపతండుములుగా చేరేవారు. హరికథ పూర్తిచేసి "అటువంటి సగుణ బ్రహ్మమును మీరు ప్రత్యక్షముగా చూసి తలించదలచారా? శిలిడి వెళ్లండి సాయిబాబా రూపములో ఉన్నారు. ఇదుగో" నని సాయి పటము చూపేవాడు. అంతే ప్రజలు మంత్రముగ్గలై శిలిడివెళ్లి సాయినాథుని దల్చించేవారు. దాసగఱు తన జీవితమంతా సాయిభక్తి ప్రచారమునకే వినియోగించాడు. ఈ విధముగా బాబా పైకి కష్టములుగా కన్పించే సంఘటనలు కల్పించి దాసగఱును ఎంతో శ్రేయోదాయకమైన మార్గమున పయనింపజేసారు.

మాత్రధేవ న్యూస్

డాక్టర్ సౌజన్య

శ్రీ సచ్చిదానంద సద్గురు సాయినార్థ
మహారాజ్ కి జై
శ్రీ సచ్చిదానంద సద్గురు
అలివేలుమంగమ్మ సహాత భరద్వాజ
మహారాజ్ కి జై

నారేరు సౌజన్య. నాకు పూజ్యశ్రీ అమృగారు మా అమ్మ (శ్రీమతి అరుణ) ద్వారా పరిచయం ఆయ్యారు. మా అమ్మ తరచుగా అమృగాలి దగ్గరకు వెళ్తుండేది. నేను అప్పుడుప్పుడు వెళ్ళేదాన్ని. మా అమ్మ మాస్టరు గాలి ర్షంధాలు పారాయణ చేసేది. అట్లా నాకు బాబా పారాయణ, గుడికి వెళ్డడం అలవాటయ్యాయి.

2006లో నేను MBBS పూర్తి చేసాను. అమృగారు అక్షల్ కోటి యాత్రకు వెళ్చారు సత్యంగసభ్యులతో. అప్పుడు నులోచన ఆంటే నాకు ఫాన్ చేసి “నువ్వు డాక్టర్ కి కదా, వస్తే బాగుంటుంది. అమృగారు పర్మిషన్ ఇచ్చారు” అని అన్నారు. అమ్మతో చేపే, “వెళ్ళి మంచిదే కదా!” అంటే అలా అమృగాలతో నేను అక్షల్ కోటి వెళ్చాను. నాకు మొదటిసాధి గర్భం ఎక్కువైనప్పుడు నాకు ఘర్ వచ్చిన విషయం చాలా లేట్ గా తెలియడం వల్ల

వెళ్డడం. కానీ అక్కడ అమృగారు నన్ను చూచుకున్న తీరు నన్ను ఆశ్చర్యానందాలలో ముంచివేశింది. అమ్మ తోడు లేకుండా ఎక్కడికి వెళ్నిని నాకు పూజ్యశ్రీ అమృగారు మా అమ్మ గుర్తు రాకుండా చేసారు. అంతటి లేమను కులపించారు. అలా అమృగాలతో పరిచయం ఏర్పడింది. తర్వాత వేదక్క, ద్వారక బాబుగార్లతో కూడా పరిచయం ఏర్పడింది. ఈ యాత్రలో నన్ను అమృగారు అనురూపించిన లీల - నేను సెలవు పెట్టుకుండా వెళ్చాను. చాలా కఠినంగా వున్నదని చెప్పారు స్నేహితులు. కంగారు పడ్డాను. కాని Attendence register miss అవ్వడం వల్ల ఏమి ప్రాబ్లమ్ కాలేదు. అమృగారు లేమ స్వరూపిణి.

తర్వాత నేను పీలయినంతవరకు అమృగాల దగ్గరకు వెళ్ళేదాన్ని. 2009 ఫిబ్రవరిలో నా పెళ్ళి అమృగాల ఆశీస్సులతో జిగింది. నా వైవాహిక జీవితంలో వచ్చిన ఎన్నో ఒడిదుడుకులను అమృగారు సలచేసారు. నాకు మొదటిసాధి గర్భం వచ్చినప్పుడు నాకు ఘర్ వచ్చిన విషయం చాలా లేట్ గా తెలియడం వల్ల

మందులు తీసుకోలేకపోయాను. కానీ అమృగాల దయవల్ల నాకు ఎటువంటి ఇబ్బంది కల్గొలేదు.

2015 మే నెల లో నాకు బాబు పుట్టాక అనుకోకుండా పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాకు తమ సేవను ప్రసాదించారు. అమ్మ దగ్గర వుండడం వల్ల చేసుకోగలిగాను.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు నన్ను ఫోరమైన ప్రమాదాల నుండి రక్షించారు. 2017 మే నెల లో నేను హస్పిటల్ డ్యూటీ తరఫున వేరే పూరుకు వెళుతున్నాను. నాకు నిద్ర తూగింది. ఒక్కసాధాగా ఏం జిగిందో తెలియదు. వెనక సీట్లో వున్న నేను డ్రైవర్ ప్రక్క సీట్లో పడ్డాను. కళ్ళ తెలచి చూస్తే డ్రైవర్ కార్ ను ఆగిపున్న టిప్పర్కు గుద్దాడు. కార్ నుజ్జ నుజ్జ అయ్యంది. నాకు చెపిలో నుండి రక్తం కారడం తెలుస్తుంది. నేనెకడున్నానో ఏమైందో తెలియలేదు. నెమ్మిదిగా చూసుకుంటే కార్కు యాక్సిడెంట్ అయినదని అర్థమయించి. ప్రాణాలు పోయేంత ప్రమాదం జిగింది. కారును చూస్తే ఎవరు కూడా అందులోని వాళ్ళ బుతికిపున్నారనుకోరు. డ్రైవర్కు ఏమీ

కాలేదు. నాకు చెవిలోపల వైపు చాలా బిలంగా తగిలించి. ఇంకోచెం గట్టిగా పడి వుంటే నేను అక్కడే పశోయేదానినని డాక్టర్ చెప్పాడు. అమృగారు ఎంత ప్రమాదం నుండి రక్షించారు. ఇంకోసాలి మార్చి 2021లో నేను బండి మీద హస్పిటల్ డ్యూటీకి వెళ్తున్నాను. వెనుక నుండి వచ్చే బస్సు తప్పుకుండా మని ప్రక్కకు ఏమిలేకుండా చూసుకుని జరిగాను. కానీ నా ప్రారభం, చాలా స్థిరికా ఒక బండి వచ్చి గుద్దేయటం, నేను పడిపశేయి నా బండితోపాటు రోడ్డు మీద కొంత దూరం వరకు ఈడ్సుకుపశేవడం జరిగించి. అస్తలు బ్రతికి బయటపడే ఛాన్న లేదు. కొభ్య గాయాలతో బయటపడ్డాను. అమృగారు ఇలా అడుగుడుగునూ నన్ను ప్రాణాపాయాల నుండి రక్షిస్తూనే ఉన్నారు. అమృగారు మీకు శతసహస్రకోటి పాదాభవందనాలు.

మే 11 2021న ద్వారక బాబుగారు పశోన్ చేసి పిలయితే రమ్మన్నారు. పూజ్యశ్రీ అమృగారికి సెలైన్ పెట్టడానికి. నాకు బండి లేదు అని చెప్పే బాబుగారే కారు పంపించారు. 11న వెళ్నాను. అమృగారు నాకు తమ దర్శనం ఇవ్వడానికి మాత్రమే పిలిచినట్టుగా అనిపించించి. మే 26న వేదక్కయ్య పశోన్ చేసారు. అమృగారిని ఒక్కసాలి చూడడానికి రాగలవా అని అడిగారు. ఆ మర్మాడు వెళ్నాను. అమృగారికి సేవ చేసుకునే అద్భుతం కలిగించి. ఆ రోజంతా మొత్తం పూజ్యశ్రీ అమృగారు తమ సన్మిధని, సేవను ప్రసాదించారు. తర్వాత జరిగించి చూసుకుంటే నన్ను అందుకే రోజంతా వుంచుకున్నారనిపించించి. ఎందుకంటే నేను పూజ్యశ్రీ అమృగారితో మాట్లాడడం అదే చివరిసాలి. ఆ ముందు రెండు

రోజులు అసలు బాగా లేదు అన్నారు. కానీ నేను బాధపడతాననేమో ఆ రోజు “కాస్త బాగున్నట్టు ఉంది” అన్నారు.

30 మే రాత్రి అక్కయ్య 11 గంటలకు పశోన్ చేసి రమ్మన్నారు. నేను రాలేకపశోతున్నాను అంటే “సీ యిష్టం” అన్నారు. అంత మంచిగా చెబతే పశోలేని దుస్థితికి నాకు చాలా దుఃఖం వచ్చింది. ఏం చేయాలో కూడా అర్థం కాలేదు. సరే అయితే నర్సి పంపడానికి ప్రయత్నించమన్నారు. ప్రయత్నించాను. అమృగారి అనురూపంతో మరుసటి రోజు ఉదయానికి ఒక నర్స్ దొళికింది. నేను పశోలేకపశోతున్నందుకు బాధపడ్డన్నాను అని ఇంట్లో నుంచి చేసుకునే సేవను అనురూపించారు. నాకు బాబా దగ్గర అబ్బల్లా గుర్తుకు వచ్చాడు. బాబా పిలవగానే వెళ్లేకపశేవడం వల్ల ఆయన ఆఖరి క్షణల్లో చూడలేకపశోయాడు. నా పలిస్థితి అలాగే వుంది. పశోలేకపశోతున్నాననిపించగానే యిదే గుర్తుకు వచ్చింది. అదే నిజమయ్యింది. కానీ అమృగారు ఎంత దయామయులో నాకు ఇంట్లో నుంచి అయినా సేవ చేసుకునే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించారు.

జూన్ 3న పూజ్యశ్రీ అమృగారు పూజ్యశ్రీమాస్టరుగారిలోపక్షమయ్యారని తెలిసింది. (మధ్యాహ్నాం 1:12గం.లకు) వినగానే కుప్పకూలిపశోయాను. చివరి దర్శనం కోసం మేము అమృగారి నిలయం వద్దకు వెళ్చాము. దుఃఖం ఆపుకోలేకపశోయాను. బాబుగారు, అక్కయ్య, లయమ్మ, మిగతా అందరూ (అమృగారి దగ్గర ఉన్నవాళ్లు) నన్ను ఓదార్శారు. నేనేమీ చేయకపశోయినా అక్కయ్య నన్ను “నువెంతో బాగా సేవ చేసుకున్నావు” అన్నారు.

బాబుగారు నాకు ఒంగోలు రావడానికి Permission ఇవ్వడమే కాక నన్ను అమృగారి వాహనంలో రమ్మన్నారు. ఇక అక్కడ్డించి పూజ్యశ్రీ అమృగారి సమాధి చేరే వరకు పూర్తి సేవను అనురూపించారు. అక్కయ్యకు, బాబుగారికి శతకోటి ప్రణామాలు.

అసలు నిజం చెప్పాలంటే మన కోసం అమృగారు సేవను Create చేసి, దాన్ని మనము చేసుకునేలా కూడా వారే ఏర్పాటు చేసి, మనక్కి అనురూపిస్తారు. నాకు మాత్రం చాలా విచిత్రంగానే వుంటుంది, ఎందుకంటే నేను ఏమీ చేయలేను. పలిస్థితులు కూడా అందుకు సహకరించచు. కానీ అమృగారు పలిస్థితులను మారుస్తా అన్ని సమకూరుస్తా నన్ను అనురూపించారు.

‘అడగుండా తల్లి కూడా అన్నం పెట్టదు’ అంచారు. కానీ అమృగారు అడగుండా ముందుగానే అన్ని ఇస్తారు. ఇచ్చి కావాలి అని ఆలోచన కూడా రాకముందే అది నెరవేరుస్తారు.

అమృగారూ!

మిమ్మల్ని ఎంతని వర్లించనమ్మా. ప్రేమ స్వరూపిణి, ప్రాణదాతా తలచిన వెంటనే పలికే దైవం ఆస్తి మీరే! ఇక్కడ పాంచిన జీవితం, ఇంక ఎక్కడ పాందలేదు అమృగారు!

జై సాయి మాస్టర్ !!

మాక్షు ప్రధాన్

శే దత్త పాదుకా శ్రీనివాసులు

(అతి చిన్న వయన్నలోనే ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి కావలసిన శిక్షణము అందుకున్న ధన్యజీవి.)

నో పేరు శ్రీనివాసులు. దత్త పాదుకా శ్రీనివాసులు అని పిలుస్తుంటారు. శ్రీ మాస్టర్ గాలిని మొట్టమొదటిసాయిగా 1978, 79 ప్రాంతంలో సూళ్ళారుపేట వచ్చినపుడు చూసాను. వారు అక్కడ ఆర్యవైశ్వ కళాంగ మంటపములో వచ్చివున్నారు. నేను అక్కడ ఒక మంబిరంలో పుంటుండేవాళ్ళి. అపుడు నాకు 10, 12 సం॥ల వయస్సు, చాలా చిన్నవాళ్ళి. మాస్టరుగాలి దగ్గర కెళ్ళినప్పుడు సిగరెట్ తాగుతున్నారు. మాస్టరుగారు, “ఇలారా” అని పిలిచి, “ఏంచేస్తున్నావు” అన్నారు. “ఇక్కడ పనిచేస్తున్నాను” అన్నాను. మాస్టరుగారు లిభరాతి పెట్టారు. పెట్టి, “ఏమన్నా అడుగుతావా” అన్నారు. ‘నేనేమి అడిగేచి లేదు’ అని చెప్పాను. ఎందుకంటే అసలు ఆయన గులంచి నాకేమీ తెలియదు.

“సరే మంచిబి” అన్నారు. తర్వాత నా ఆర్థిక పరిస్థితుల వల్ల సూళ్ళారుపేట నుంచి నెల్లూరు రావటం జిలగింది. నెల్లూరులోని దత్తసాయి మందిరానికి మాస్టరుగారు వస్తుండేవారు. అప్పట్టించి మళ్ళీ మాస్టరుగాలితో పరిచయం ప్రారంభమయింది. వారి సత్కంగాలు వినేవాళ్ళి. వారు రాసిన పుస్తకాలు చదివేవాళ్ళి. కాని నా ఆర్థిక పరిస్థితి దృష్టి వారి పుస్తకాలు కొనే ఆర్థిక స్తోమత నాకు లేదు. ఒకసారి మాస్టరుగారు దత్తసాయి మందిరానికి వచ్చినప్పుడు వారితో “మీరు ప్రాసిన పుస్తకాలు చదవాలని కోఱక వుంచి కాని, నా దగ్గర డబ్బులు లేవు. నన్నేం చేయమంటారు” అన్నాను. “అదేంబిరా ఒకసారి జాబు రాసి పడేస్తే, నేను నీకు ఊరికే పంచిస్తాగా” అన్నారు. సరేనని అలాగే చేసాను. వెంటనే మాస్టరుగారు

ఆశీస్తులు కూడా ప్రాసి స్వంత ఖర్చుతో పంచించారు. అదే నా ఆస్తి. ఈ రీజుకు నాకు మిగిలినవి కూడా అవే. ఆ తర్వాత వాలితో పరిచయం బాగా పెలగింది. నా కష్టసుఖాలు వాలితో చెప్పుకునేవాళ్ళి. ఒకసారి నాకు తీప్పమైన ఇబ్బంది కలిగింది. ఆర్థికంగా దుర్భరమైన పరిస్థితి. మాస్టరుగాలి దగ్గరకు వచ్చాను. మాస్టరుగాలికి చెప్పుకోవాలి. వారి దగ్గర ఏదో ఒకటి పాందాలి అనే కోలక, కానీ తీరా ఇక్కడకు వచ్చేసారికి గొంతు పెగలదు. గమ్మగా రావటం, గమ్మగా పాశచటం. ఇలా రెండుసార్లు వచ్చాను. ఏమీ అడగలేక పాశయాను.

మాడిసారి నోరు పెగల్చుకోసి గట్టిగానే అడిగాను. “మాస్టరు గారూ నా పరిస్థితి దుర్భరంగా వుంది. ఇంట్లో అన్నానికి జరగటం కూడా చాలా కష్టంగా వుంది. ఏం చేయమంటారు”

అని అన్నాను. మొదటిసారి ఆయనకు నమస్కారం చేసేటప్పుడు “ఆధ్యాత్మికంగా నన్ను ఉన్నత దశకు తీసుకుపోండి” అని అనుకున్నాను. అలా మనసులోనే కోరుకున్నాను గాని, పైకి చెప్పలేదు. అది నా మనసులోనే గుప్తంగా పుండిపోయింది. తర్వాత దాన్ని పట్టించుకోలేదు. అసలు దాన్ని నేను మర్మిపోయాను. మూడోసారి గూడా మాస్టరుగాలికి నమస్కారించినపుడు ఖచ్చితంగా అదే అన్నాను. “అది తప్పు కదరా. ఒరే వెదవా నువ్వు ఆయనేమి అడిగావురా” అన్నారు. “నేనేమి అడిగానయ్యా. నేనేమి అడగలేదే. ‘నా పరిస్థితి ఇట్లా పుంబి. ఏదైనా పుపాయం చెప్పండి’ అని అడిగాను. అంతే” అన్నాను. “అయినను అడిగిందేదో అదే ఆయన సీకు ఇస్తున్నాడు. అది తీసుకొని ఆయనను ఇంకేమి అడగకు. అది పుంటే అస్త్రి పుంటాయిరా, ఇక నుంచి నువ్వు కింగ్ వి రా” అన్నారు. “నేనేమి అడిగాను మాస్టరుగారు? నేనేమి అడుగలేదు సార్” అన్నాను. “ఏయ్ నువ్వు ఆయన్ను ‘ఆధ్యాత్మికంగా వున్నత దశకు తీసుకుపో’ అని అడగలేదా!” అన్నారు. అప్పుడు నాకు గుర్తించి. నాలుక కరుచుకొని ‘అరె నిజమే కదా’ అని. “ఈ విషయం నేనెందుకు మర్మిపోయాను? కానీ ఈయనెంత గుర్తు పెట్టుకున్నాడు. అది నేను ఆయనకు బయటకు చెప్పలేదు గూడా”. అప్పుడాయన మీద పరిపూర్ణమైన విశ్వాసము కలిగింది. నమ్మకము ఏర్పడింది. ఈయన సామాన్యము కాదు. మహాత్ముడు. మహాత్ముడు కాకపోతే నా మనసులో మాట ఈయనకెలా తెలుస్తుంది. సరే అప్పుడు కూడా అడిగా “మాస్టరు గారు

ఇంట్లో జరగటానికి చాలా ఇబ్బందిగా పుంబి. తింటానికి తిండిలేదు. నన్ను, నా తల్లిని పోషించుకోవటం చాలా కప్పంగా పుంబి. నన్నుం చేయమంటారు” అని అన్నాను. “సాయిలీలామృతము పారాయణ చేయి” అన్నారు. “అది చేస్తున్నాను మాస్టరుగారు. కాని ఈ పరిస్థితులలో చేయటం లేదు” అన్నాను. మాస్టరుగారు నాకు మూడే మూడు సూత్రాలు చెప్పారు. “ఒకటి ఎప్పుడూ దలద్రంతో బాధపడాలని కోరుకో. రెండు ఎప్పుడూ రీగం రావాలని కోరుకో. ఈ మూడు కోర్కెలు కోరుకో సాయినాథుడిని. ఆ మూడు కోరికలు ఎప్పుడైతే కోరుకుంటావో, అప్పుడాయన సీ ప్రక్కన ఎప్పుడూ పుంటాడు. అంతకు మించి ఇంకేమయినా అడిగావంటే ఆయన సీకప్పుడూ దూరంగా పుంటాడు” అని అన్నారు. “సరేనయ్యా మొదలే నేను కప్పాలో పున్నాను ఇంక భవిష్యత్తులో కూడా కప్పాలే పడాలా? వాటినే కోరుకోమంటున్నావేంబి?” అని అంటే, “అపుంటే ఆయన సీ ప్రక్కనే పుంటాడురా, ఆయన సీ ప్రక్కనే పుంటే ఇంక సీకేం కావాలి?” అన్నారు. “సరే మాస్టరుగారు” అన్నాను, ఆ తర్వాత ఆ కప్పాలు క్రమక్రమంగా నా కర్మనుసారం మాస్టరుగాల ఆశీస్తులతో తగ్గిపోసాగాయి.

ఒకసారి రామచంద్రాపురంలో విర్హవా ప్రతిష్టకి మాస్టరుగారు, మేము వెళ్లటం జిలగింబి. అక్కడ్చింబి కురుమడ్డాలిలో మాల పిచ్చమ్మ అనే అవధాత సమాధి దగ్గరకు మమ్మల్ని తీసుకెళ్ళారు. అక్కడాక మళ్ళీచెట్టులో ఆమె తపస్స పుంబి. ఆ మళ్ళీచెట్టులో ఆమె తపస్సు

చేసుకుని అక్కడ సిట్టి పాందారు. ఆ విషయం మాకు చెప్పారు. ఆ చెట్ల చుట్టూ మేం ప్రదక్షిణలు చేస్తున్నాం. మూడో ప్రదక్షిణ తర్వాత నేను వారి పాదాలంటి నమస్కారించాను. “బరేయ్ ఎందుకురా నమస్కారం చేశాపు” అని సామ్యంగానే అడిగారు. “మాస్టరుగారూ పవిత్రమైన స్థలంలో పవిత్రమైన వ్యక్తికి చేసిన నమస్కారము అత్యంత పలితాన్నిస్తుండని మీరే చెప్పారు. ఇంతకన్నా పవిత్రమైన స్థలం లేదు. మీకన్నా పవిత్రమైన వ్యక్తి నాకు కనబడలేదు. అందుకే మీ పాదాలను నమస్కారించాను” అని సమాధానమిచ్చాను. “బరేయ్ వెదవా అంత గుర్తు పెట్టుకున్నాపా నువ్వు” అని అయిన చాలా సంతోషంతో, ప్రేమతో అన్నారు.

ఒకసారి మాస్టరుగారు నెల్లారు లోని దత్తసాయి మందిరానికి విర్హవా ప్రతిష్ట కార్యక్రమానికి వచ్చారు. వాలితోపాటు పరమ పూజ్యలైన తాడేపల్లి రాఘవనారాయణ శాస్తులు గారు కూడా వచ్చారు. వారు ఉపన్యసిస్తున్నారు. నేను మాస్టరుగాలి పాదాల వద్ద కూర్చున్నాను. నా మంద బుటికి వారి ఉపన్యసం ఆర్థం కావటం లేదు. వారు భాగవత, రామాయణాల గులింబి చెప్పున్నారు. అప్పుడు మాస్టరుగాలతో, “మాస్టరుగారు వారు చెప్పే పురాణాలు నాకేం ఆర్థం కావటం లేదు, మీరు చెప్పుకూడదా చాలా బాగుంటుంబి. మాకూ వినాలని పుంబి” అన్నాను. అప్పుడు వారు వెంటనే “బరేయ్, బుట్టి లేదురా సీకు, చెంపలేసుకో ముందు” అన్నారు. “ఏంటి మాస్టరుగారు” అన్నా, ముందు చెంపలేసుకోమన్నారు. సరే

సామయాజిక మాసపత్రిక

చెంపలేనుకున్నా. అప్పుడు చెప్పారు “వారు సాక్షాత్తు దత్త స్వరూపులు. ఆయన పర్మిషన్ ఇచ్చిన తర్వాతనే మనం చెప్పాలి గాని, మనంతట మనం చెప్పుకూడదురా, తప్పురా” అన్నారు.

ఆ తర్వాత నేను వుద్దీగం కింపం ఒకతనిని నమ్మి రూ1500/- ఇవ్వడం జరిగింది. అతడు నన్ను మోసం చేసాడు. నా డబ్బు తిలిగి ఇప్పలేదు. సరే మాస్టరుగాలికి ఇంత పాడగు పుత్తరం ప్రాసాదు. “ఏమయ్యా నువ్వు చెప్పినట్లు సాయిబాబా చరిత్ర పారాయణ చేస్తున్నాను. ఒకతనిని నమ్మి డబ్బిచ్చాను. ఏందో పెద్ద. సాయినాథుడు నాకేం చేశాడు. నాకు వుద్దీగం ఇప్పించనూ లేదు. డబ్బులు పోయాయి. నేను చాలా ఇబ్బందుల్లో పుండి కూడా ఆ డబ్బుని తెచ్చిచ్చాను. ఇప్పుడు వారు నన్ను తిడుతున్నారు, కొట్టబోతున్నారు” అని. ఆయన వెంటనే పుత్తరం ప్రాసారు. “బుణానుబంధం తప్పదురా. కాబట్టి సాయిబాబా చరిత్ర పారాయణ చేస్తూ నిన్ను మోసం చేసిన వాడికి మేలు జరగాలని కోరుకో. వాడికి మేలు జలగితే సీ డబ్బులు సీకు వస్తాయి” అన్నారు. ఆ విధంగా చేస్తే వాడికి మేలు జలగింది. సాయినాథుని అనురూపం వల్ల మాస్టరుగాలి ఆశీస్సుల వల్ల నా డబ్బులు నాకు తిలిగొచ్చాయి. చాలా సంతోషం వేసింది. అప్పట్టించి మాస్టరుగారంటే పరిపూర్జైన విశ్వాసం కలిగింది. మాస్టరుగారంటే ప్రేమ, ఆభమానాలు పెలగాయి. ఎప్పుడూ వారిని దల్చించినా “ఏరా బాగున్నావా? ఎప్పుడోచ్చాపు, ఏంటిరా సంగతులు.. ఏం విశేషాలు. అందరూ బాగున్నారా? ఆ....శుభం” ఆ పలకలంపుకే నాకెంతో ఆనందం

కలిగేచి. వారి పిలుపులో, పలకలంపులో ఎంతో ఆప్యాయత, అనురాగం, ప్రేమ తొణికిసలాడేచి. కన్న తల్లిదండ్రులలో కూడా అలాంటి ఆదరణ మనకు దొరకదు. ఇప్పుడు కూడా ఆ పిలుపు నా చెవులలో వేణుగానంలా విన్చిస్తూనే పుంటుంది. మారువైగుతూనే పుంటుంది. ఇంట్లో మామూలుగా సత్సంగాలు చేసుకుంటాను. సత్సంగాలలో మహాత్ముల చరిత్రలు చదువుకుంటాము. ఆరాధనలు చేస్తుంటూంటాము. స్వామీ సమర్థ గాలి ఆరాధన జరపాలని చెప్పి “మాస్టరుగారు ఈ విధంగా వారి ఆరాధన రీజున నేను సత్సంగం చేయాలనుకుంటున్నాను వారి ఆరాధన రీజు. కాబట్టి మీ ఆశీస్సులు నాకు పంపించండి” అని జాబు రాశాను. శ్రీవారి దగ్గర నుంచి పుత్తరం వచ్చింది. “సీ యొక్క కార్యక్రమం సాయి యొక్క అనురూప ఆశీస్సులతో, జయప్రదంగా, జ్ఞానదాయకంగా సఫలం అగుగాక” అని. అది వారు నాకు రాశిన చివలి పుత్తరం. ఆ పుత్తరం నాకు చేంది. నాకు చాలా సంతోషం వేసింది. మాస్టరుగారు వెంటనే నాకు ఆశీస్సులు పంపించారు. ఇక ఈ కార్యక్రమం గులంచి ఆలోచించనవసరం లేదు. కార్యక్రమం బిగ్గెజయంగా జలగిపోతుంది అని అనుకున్నాను. కానీ ఒక అరగంటలో భయంకరమైన వార్త - మాస్టరుగారు మనకికలేరు. నమ్మలేని వార్త. కానీ నమ్మకమైన వారి నుండే అంబింది. వెంటనే బయల్దేరాం. కాని టికెట్ కు డబ్బుల్లేవు. నెల క్రితం ఎవరో నాకు కొత్త చెప్పులు దానం చేశారు, అప్పట్టించి కొత్త చెప్పులు కరవటం వల్ల రెండు కాళ్ళకి పుండ్లు

పడి మానక చీము పట్టి ఇంతలావున వాచి చాలా బాధ పెడుతున్నాయి. నడవలేకపోతున్నాను అయినా బయల్దేరాను. మాస్టరుగాలి భోతిక శలీరం చూడాలి ఇంక కన్నించదు కదా! అన్నదే నా ధేయం. దోషలో తెలిసిన ఆప్పుడు “ఎక్కడికెళ్లన్నావు?” అంటే సంగతి చెప్పాను. ఆయన చాట్టికి డబ్బులిచ్చాడు. అమేన బయల్దేల వచ్చేశాను. మాస్టరుగాలిని దర్శనం చేసుకున్నాను. తరువాత కార్యక్రమం జరుగుతున్నాయి. వారికి మనం ఏం చేయగలం, నా దగ్గర డబ్బులేదు. ఏం చేయాలి అని ఆలోచిస్తున్నాను. వారికి సమాధి చేయడానికి గుంట త్రప్పుతున్నారు. కసీసం రెండు పారల మల్లైనా తీద్దాం అంతకు మించి మనమేం చేయలేం. శలీర శ్రమైనా చేద్దాం అని చెప్పి రెండు పారల మన్ను తీశాను. అంతకు మించి చేయలేకపోయాను. ఆ తర్వాత మాస్టరుగాలి అంతిమ పూర్ణగింపులో పాల్గొన్నాను.

సమాధి చేయటం

అయిపోయింది. ఒంగోల్లోని మిత్రుడు “మా యింటికెళ్లాం రా” అన్నాడు. సరేని వాళ్ళింటికి పోయాను. వాళ్ళమ్మగారొచ్చి “నాయనాలోపలికిరా” అంటే, “నేను రానమ్మ, మాస్టరుగారు సమాధి అయిపోయారు కనుక మాకు సూతకం. లోపలికి రాను” అన్నాను. “మామూలు మనిషి పాతే సూతకం పుంటుంది కానీ మహాత్ములు పాతే సూతకం కాదు నాయనా. నువ్వు లోపలికి రా” అంది. లోపలికెళ్ళాను, స్వానంచేసి, భోం చేశాను. ఆ తర్వాత మామూలుగా కూర్చున్నా. అప్పుడు ఏంటబ్బా మామూలుగానైతే ఎంతో

జభుంబి పెట్టేవి కాళ్ళు ఇప్పుడేవో తేలికగా వున్నాయి అని చూస్తే ఆ పుండ్లు పడిన ఆనవాలే లేదు. మాడి మసైపోయినాయి. అంతవరకు బాధించిన ఆ పుండ్లు ఆ క్షణంలో మాయమైపోయినాయి. అప్పుడు నాకు గురుచరితులోని ఒక సంఘటన గుర్తించింది. గురుచరితులో ఆ యవన రాజుకు ప్రణం వచ్చి ఎవలి వల్లా తగ్గకపోతే శ్రీ గురు దర్శనం వల్ల తగ్గుతుంబి అని సలహా ఇస్తారు. ఆ సలహా మేరకు వాలని దల్చిస్తే “ఏదిరా నీ ప్రణం” అంటే అతను చూస్తుంటే వుండదు. మటుమాయమైపోతుంబి. అలానే నా ప్రణం కూడా మాస్టారుగాలి భౌతిక దేహ సందర్భం జరగగానే మాయమైపోయింది. ఇటి నమ్మశక్యం కానటువంటి నిజం.

ఆ తర్వాత మాస్టారుగారు స్వప్న

దర్శనం ఇచ్చారు. బ్యాంక్ లోన్ కి అస్త్రి చేసి వున్నాను. అందరూ తెలిసిన వారైనా అటి యింతవరకూ రాలేదు. సాయం చేసిన వారెవ్వరూ లేరు. సరే ఏంటీ పరిస్థితి అని గురుచరిత్ర, సాయివరిత్ర పొరాయణ చేస్తున్నాను. ఒక రోజు స్వప్నంలో మాస్టారుగారు గుళ్ళించి బయటకొస్తున్నారు. మొహంలో ఒక ప్రక్కనంతా ఒక విధంగా వుంబి. “మాస్టారుగారు ఏంటీ ఇటీచ్చారు?” అంటే “ఏరా బాగున్నావా! సరే నీకు లోన్ శాంక్షన్ చేశారా? నువ్వు బ్యాంక్ దగ్గరకెళ్ళి డబ్బులు తీసుకొచ్చుకోి పోి” అన్నారు. “లేదు మాస్టారుగారు వాళ్ళు నన్ను లోనివ్వకుండా తిప్పిస్తున్నారు” అన్నాను. “లేదురా నేను చెప్పాను నువ్వు రేపు బ్యాంక్ కెళ్ళి డబ్బులు తెచ్చుకోి పోి” అన్నారు. “సరే ఏంటీ మాస్టారుగారు మీలట్లా వున్నారు”. “అరేయ్ అవస్త్న

నువ్వుడక్కాడదు తప్పురా” అని తలుపేసుకొని వెళ్ళిపోయారు. పక్కరోజు మాస్టారుగారు చెప్పారు కదా అని బ్యాంకు వెళ్గానే వాళ్ళు చెక్ తీసి చేతులో పెట్టారు. ఏంటీ విచిత్రం. అంతకు ముందు మూడు నెలలు నుంచి తిరుగుతున్న ఇష్టవిపారు, నాకు కల రావటమేమిటి? ఆ కల ప్రకారం నేను బ్యాంక్ కి రావటమేమిటి? వాళ్ళు చెక్ చేతులో పెట్టటమేమిటి? సరే వారు భౌతికరూపంలో లేకపోయినా వారు నిత్యసత్యులు. వారు ఇప్పుడూ వున్నారు. ఎప్పటికీ వుంటారు.

వాలి ఆశీర్వాదంతో ప్రిటీ దర్శనము ఎందరించు మహాత్ముల దర్శనము నాకు లభించాయి. వారు సాక్షాత్తు దత్త స్వరూపమే గాని సామాన్యులు కారు అనే దృఢ నమ్మకము వుంది.

- సచేపీం

నందు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

శ్రీ సాయిబాబాను దల్చించిన భక్తులలో ఎంతగానోచదువుకున్నారు గూడ ఎందరో వుండేవారు. వారిలో జి.జి.నార్స్ ఒకడు. అతడు కలకత్తాలో ఎం.ఎస్.పొసయ్యక అతనిని నాటి ఆంగ్ల ప్రభుత్వం 1909లో ఉన్నత విద్యకోసం ఇంగ్లాండుకు పంపించి. అతడు మాంచెస్టర్ లో భూగర్భశాస్త్రంలో ఎమ్. ఎస్.సి. పట్టభద్రుడై ఆగస్టు, 1912లో మనదేశానికి తిరిగివచ్చాడు. అతని మామగారు నాగపూర్ కు చెందిన శ్రీమాన్ బూటి. ఇతను విద్యావంతుడని సాటి భక్తులందరూ గౌరవించేవారు. ఆధునిక విద్యతోపాటు యితడు మహాత్ముల ప్రభావాన్ని వల్లించే ‘జ్ఞానేశ్వర్’ పంటి ఆధ్యాత్మిక ర్ఘంథాలు గూడ చదువుతుండేవాడు. అతడికంటే ముందునుండే అతని భార్య, తల్లి, మామగారు బాబాను దల్చిస్తున్నారు. సాయిబాబా మహాత్ములని, వారి దర్శనం చేసుకోమనీ బూటి మొంద వారు నార్స్కు ప్రాసారు. అతడు, తన దర్శనానికి రమ్మని బాబా చెబితేనే వస్తానన్నాడు. అప్పుడా విషయం

బూటి ప్రస్తావిస్తే అతడు దర్శనానికి రావచ్చిని బాబా చెప్పారు. కనుక ఏప్రిల్ 1913లో అతడు తన తల్లితో కలసి శిలిడీ వెళ్ళాడు. అతడు తన స్వాతులిలా ప్రాసాడు:

“నేను ఏప్రిల్ 1913లో మొదట శిలిడీ వచ్చాను. బాబాకు మావాళ్ళపై ఎంతో ప్రేమ. మా తల్లిగారు రాగానే ఒక్కొక్కసాల ఆయన సంతోషంగా ఎగిలి గంతేసి సృత్యం చేసేవారు. మాధవరావ్ దేశపాండే మశీదుకు వచ్చి నన్ను పరిచయం చేయబోతే బాబా, “నాకు పీణి పరిచయం చేస్తున్నావా? నాకితడు 30 తరాల నుండి తెలుసు” అన్నారు. మొట్టమొదట నా హృదయంలో ముద్ర వేసుకున్నది వారి కన్నలే. వారి చూపు నన్ను అణువణువునా దూసుకుపాశియించి. చాపడిలో కూర్చున్న వారి రూపం నా హృదయంపై ముద్ర వేసుకున్నది. అంతరంగికమైన అనుభవాలు నాకు క్రమంగా కల్గాయి. నేను అచ్చటి వాతావరణానికి అలవాటుపడి వారికి సేవలు చేయడము, ఆరతులకు

హజరవడమూ ప్రారంభించాను. సం॥1914లో ఒకరోజు బాబా కొన్ని కఫ్ఫిలు సిద్ధం చేయించి కొందరు భక్తులకు పంచుతున్నారు. నేనటి దూరంనుంచి చూచి, ఆయన నాకుగూడ ఒక కఫ్ఫి ప్రసాదిస్తే బాగుండునుకొన్నాను. దానిని నా దగ్గర పుంచుకొని బాబా భజన వంటి ప్రత్యేక సందర్భాలలో ధరించవచ్చిని నా భావం. కొణ్ణి సేపయ్యక నన్ను తమ చెంతకు పిలిచి ప్రేమగా నా తల నిమురుతూ, “నీకు కఫ్ఫి యివ్వసందుకు నన్ను తప్పుపట్టువద్దు. నీకిప్పడానికి ఆ ఫకీరు (భగవంతుడు) అనుమతించలేదు” అన్నారు. నేను ఉద్దీంగాల కొసం కలకత్తా, బోంబాయి వంటి దూరప్రాంతాలకు వెళ్ళవలసి వస్తాందని, నన్నునుర్మించి మా పూలికి గాని, లేక శిలిడీకి గాని దగ్గరలో ఉద్దీంగంలో స్థిరపరచమనీ ఒకరోజు మా ఆమ్మ బాబాను అడిగించి. “అతనిని పూణేలో స్థిరపరుస్తాను” అన్నారు బాబా. ఒక్కొక్కప్పుడు నాకు ఒకేసాల అనేక ఉద్దీంగాలొచ్చి, వాటిలో ఒకదానిని

ఎన్నుకోవలసి వచ్చేటి. ప్రతిసారీ బాబా నిర్ణయం తీసుకొనేవాళ్లి. కానీ ఆయన ప్రతిసారీ చివరలో పూణీనగరాన్ని ప్రస్తావించేవారు. ఉదా : 1916లో ఒకవంక వారణాసిలో ప్రాఘేసర్ (ఆధ్యాత్మకుడు) ఉద్ధోగము, బర్యాలో ఒక ఉద్ధోగము వచ్చాయి. బాబాను అడిగితే ఆయన ప్రతిసారీ పూణీ నగరాన్ని ప్రస్తావిస్తుంటే నేను నవ్వుకునేవాళ్లి. కారణం పూణీలో నాకు తగిన ఉద్ధోగావకాశాలే లేవు. కాని 1918 నుండి పూణీలో భూగర్భ రసాయనిక శాస్త్రాలలో అధ్యాత్మకుడుగా పనిచేస్తున్నాను. అంటే నా భవిష్యత్తంతా వాలికి ప్రత్యక్షమన్న మాట!

నేను 1916 ప్రాంతంలో చాలా కాలం తర్వాత శిలించి వెళ్లాను. అక్కడ బాబాకు ఎవరే సేవ చేస్తున్నారో విచారించాను. వామనరావ్ పటేల్ (ఫీరే తర్వాత శ్రీ సాయి శరణానందులయ్యరు) అనే న్యాయవాచి నిత్యమూ బాబాకోసం జిక్కకు వెడుతున్నాడని విని నేను కొంచెం అసూయచెంబి, ‘ఆ సేవ నాకే ఎందుకివ్వగూడదు?’ అనుకున్నాను. బాబా దర్శనానికి సమయమువడం వలన నేను సూటు, బూటు, టోపీలతోనే మరీచులోకి వెళ్లాను. అప్పుడికిరు బాబాను, ‘వామనరావ్ కు జిక్కాపాత్ర యిచ్చి ర్మామంలోకి పంపమంటారా?’ అని మూడుసార్లడిగారు. అప్పుడు బాబా ఆకస్మాత్తుగా నన్ను చూపి, ‘ఈ రోజు పాత్ర యిచ్చి యితనిని పంపండి’ అన్నారు. నేను సూటు బూటుతోనే ఆ రోజు జిక్కకు వెళ్లాను. అటు తర్వాత నాల్గు నెలల వరకూ నేను సామాన్యమైన దుస్తులు ధరించి నిత్యమూ మధ్యహ్నం

జిక్కకు వెళ్లాను. ఆ పనికి బాబా నన్నే ఎందుకెన్నుకున్నారో ఎవరికి అర్థంగా లేదు గాని, హృదయంతర్యామియైన బాబా నా కోలక గుర్తించి, అట్టి అవకాశమిచ్చారు. ఈ సదవకాశం ఆయన కొభ్దిమంచికి మాత్రమే యిచ్చేవారు.

సం॥1917లో పూణీలోని యింజనీలంగ్ కళాశాలలో ఉపాధ్యాయ పదవికి నేను ఆల్జి పెట్టుకోవాలా అని బాబానడిగితే, ఆయన పెట్టుకోమన్నారు. ఆ ఉద్ధోగానికి సంబంధించిన వాలిని కలుసుకోవడానికి నేను పూణీ వెళ్లాను. పెద్ద సిఫార్సులతో ఆ పదవికి ఎన్నో దరఖాస్తులు వచ్చాయి. నా పరిస్థితి కష్టంగా పున్నాచి. నేను శిలించి విడిచి పెట్టాక బాబా అచటి వాలిని, ‘నార్కె ఎక్కడికి వెళ్లడు?’ అని పదే పదే విచారించారుట. ‘అతను ఉద్ధోగ ప్రయత్నంమీద పూణీ వెళ్లాడు’ అని చెజతే, ‘భగవంతుడు అనుర్ధమిస్తాడు’ అన్నారట. అప్పుడు ‘నాకు జిడ్డలు కలిగారా’ అని ఆయన మావాళ్లను విచారించారుట. నాకెందరిం జిడ్డలు పుట్టి చనిపోయారని చెజతే ఆయన తిలిగి, ‘భగవంతుడనుర్ధమిస్తాడు’ అన్నారట. అలాగే నాకు 1918లో ఆ ఉద్ధోగమెళ్లి, 1919లో స్థిరమైంది. అప్పటినుండి నాకు పుట్టిన జిడ్డలు నలుగురు క్షేమంగా వున్నారు. ఇవస్తీ నాకు బాబా అనుర్ధహంపల్లనే లభించాయి.

కేవలం లౌకిక శైయస్థును మాత్రమే కోరేవాలికి బాబా తమ ఆంతర్యం తెలియిచేపారుగాదు. లోతుగా ఆయననర్థం చేసుకోగలవారు వచ్చినపుడు మాత్రం

వాలికి బాబా తమ ఆంతర్యము, శక్తి అర్థమయ్యేలా ప్రవర్తించేవారు. కనుక సామాన్యులు ఆయనను అర్థం చేసుకోలేకపోయేవారు. నేను మొదట నుండి వాలినెంతో నిశితంగా గమనిస్తూ వచ్చాను. ఆయనగూడ అబి గుర్తించి, ‘భలే, భలే’ అని ప్రశంసించి, నన్ను పోత్తుపొంచేవారు. వాలి ఆంతర్యాన్ని నేను లోతుగా గుర్తించ లేక పాశియి యినపుడు, “నీవెంత మందమతివిరా!” అని మందలించేవారు. వాలియొక్క ప్రతిమాట, చేతగూడా ఎంతో లోతైన అర్థంగిలిగి వుంటాయి. నాకు అస్త్రి అర్థమయ్యేవి గావు.

బాబాను లోతుగా గమనిస్తే ఒక విషయం స్పృష్టంగా తెలిసేటి; ఆయన యి లోకంలోనే గాక, యితర లోకాలలో గూడ పనిచేస్తుండేవారు. అర్థం చేసుకోని వాలికి బాబా మాటలు అర్థం లేని పిచ్చివాగుడులూ తోచేవి. అవెంతో భావగల్భాతమైన పలిభాషతోను, సీతి కథలతోనూ నిండిపుండేవి. పైకి ఆయన పచ్చి లౌకికులుగా, ఎంతో పేరాశ గలపాలలా కన్నించేవారు. ఒకసాలి ఒకవ్యక్తి కొంతకాలమాయనను గమనించి, ‘శయనలా రోజంతా డబ్బు గులించే మాటల్లడే కపట సాధువును నేనెక్కడా చూడలేదు’ అన్నాడు. పాపం, బాబా పలిభాషతో ‘పైసా’ (డబ్బు) అంటే పుణ్యమని అతడికి తెలియలేదు. కాని వాలి మాటలు అర్థమైతే వాలి తత్పము, శక్తులు, పనులూ ఎంతో గొప్పవని, ప్రజలు ఆయననుండి సహకారము; రక్షణ, మార్గదర్శనమూ పాందే లీతి అతి చిత్తమైనదనీ అంగీకరించక తప్పదు.

సుమారు సం॥1914 ప్రాంతంలో

హర్షాకు చెంబిన శ్రీమంతుడైన ఒక వృద్ధుడు తన భార్యతో కలసివచ్చి శిలిడీలో పున్నాడు. అతడు తీవ్రమైన క్షయ వ్యాధితో బాధపడుతున్నాడు. నెలా పచిహేను రోజులపాటు అతని ఆరోగ్య మెంతగానో మెరుగవుతూ వచ్చింది. కానీ, రెండవమాసం చివరిల్ల అతని పరిస్థితి విషమించి అంతిమ ఘడియ సమీపించినట్లయింది. ఆ సమయంలో బాబా వద్దకెళ్ళి వాలి ఆశీస్తులు కోరడానికి ఆ యింట్లో మరపాశ్చావరు లేరు. అది తెలిసి నేనే బాబావద్దకు వెళ్ళాను. ఆయన ఆ రోగి మరణించడమే మేలని చెప్పి, “అతనికి ఊటి ఏంచేయగలదు? అయినా అడిగారు గనుక తీసుకువెళ్ళి ఇప్పు” అన్నారు. నేను ఊటి తీసుకెళ్ళి యిచ్చానుగాని, బాబా అన్నమాట ఎవరితోనూ చెప్పలేదు. తర్వాత శ్యామాగూడ బాబా వద్దకు వెళ్ళి ఆ రోగి మరణించనున్నాడని చెప్పాడు. బాబా, ‘అతడెలా చావగలడు? తెల్లవారగానే మరల బ్రతుకుతాడు’ అన్నారుట. అంటే ఆ వృద్ధుడు చనిపోడని బాబా చెప్పారని వాళ్ళు అనుకున్నారు. కనుక అతడు చనిపోయాక వాళ్ళు శవం చుట్టూ దిపాలు పెట్టి మధ్యహ్నం వరకూ అతడు బతుకుతాడేమానని ఎంతో ఆశతో ఎదురుచూచారు. కాని చివరకు అంత్యక్రియలుగూడ జిలగిపోయాయి. ఆ కారణంగా ఆ వృద్ధుని బంధువులు బాబా తమకు వ్యాధింగా ఆశ చూపారని తలచి శిలిడీనుండి వెళ్ళిపోయి, మూడు సంగాల వరకూ మరల రానేలేదు. తరువాత ఒకరోజు వాలి బంధువులోకలికి బాబా కలలో కన్పించారు; వాలితలమై చనిపోయిన వృద్ధుని తలవున్నది. అప్పుడు బాబా

కుళ్ళిపోయిన అతని ఊటిలితిత్తులు చూపి, ‘ఇంతటి చిత్రహింసుంచి నేనే అతనిని రక్షించాను’ అని చెప్పారు. అప్పటినుండి అతని బంధువులు మళ్ళీ శిలిడీ రాసాగారు. జీవునికి మరణం లేదని, అతడు మరలా జన్మను రాగలడన్న భావంతో బాబా అన్నమాటలు వారు స్థాలంగా మాత్రమే అర్థం చేసుకొన్నారు.

తరుచుగా బాబా, తాము అదృశ్యంగా సుదూర ప్రాంతాలకు వెడుతున్నట్టు చెబుతుండేవారు. ఉదయమే ధునివద్ద కొండరు భక్తులతో కూర్చుని, తాను ఏ దూర ప్రాంతాలకు వెళ్ళి, ఆ ముందటిరాత్రి ఎట్టి లీలలు చేసినటి చెబుతుండేవారు. రాత్రంతా మశీదులోనో, లేక చావడిలోనో వాలిచెంతనే నిటించేవాలికి వాలి భౌతికరూపం శిలిడీలోనే వున్నదని తెలుసు. అయినా వారు చెప్పినటి అక్కరాలా నిజమని బుజువయ్యేది. ఒక్కొక్కప్పుడు మరణానంతరం జీవులకు కట్టిన అనుభవాలుగూడ ఆయన చెబుతుండేవారు. ఒకసాలి శిలిడీలో ఒక మార్యాడీ పిల్లలవాడు చనిపోయాడు. అతని తాలూకువారు అంత్యక్రియలు పూర్తి చేసుకొని శోకంతో మశీదు చేరారు. అపుడా పిల్లలవాని ఆత్మను గులించి బాబా, ‘ఇప్పడతడు ఆ నటి ప్రైతరపీని సమీపించి యిప్పుడే దాటుతున్నాడు’ అన్నారు. ఎందరికో ఆయన వాలివాలి పూర్వజన్మల గులించిన వివరాలు చెప్పారు. నాతో నా గత జన్మలు నాగ్నింటికి సంబంధించిన వివరాలు చెప్పారు. ఆయన అపి యితరుల సమక్షంలోనే చెప్పారుగాని, అపి నా గులించి, నావేనని ఎవరూ

తెలుసుకోలేదు. చుట్టూ ఎందరున్నా ఒక వ్యక్తికి మాత్రమే అర్థమయ్యే లీతిన ఏమైనా చెప్పగల వైపుణ్ణం వాలికుండేది. ఒకేసాలి కొండి చేతలు మరియు మాటల ద్వారా ఎందరింపుకులకు ఆయన మేలు చేయగలడమే ఆశ్చర్యమనిచించేది. అరుదుగా బాబా, ‘నీవెక్కడున్నావు? నేనెక్కడున్నాను? ఈ ప్రపంచమెక్కడున్నాబి?’ అనేవారు. అలానే ఎప్పుడైనా తమ శరీరాన్ని చూపుతోనో, లేక తాకుతూనో, ‘ఇటి నా ఇల్లు మాత్రమే. నేనిప్పుడు యక్కడలేను. నా గురువు నన్నిందులోనుండి బైటికి తీసివేశారు’ అనేవారు. అంటే వారు సశరీరులుగా వున్నప్పుడే ఆ శరీరానికి పరిమితులుగారు. ఈ రోజుగూడ ఆయన గులించి, ‘సాయబాబా సజీవంగానే వున్నారు. ఆయన అప్పడక్కడున్నారో అక్కడే యిప్పుడూ వున్నారు. ఇప్పడక్కడ వున్నారో అక్కడే అప్పుడుగూడ వున్నారు’ అని ఖచ్చితంగా చెప్పపచ్చ. అరుదుగా ఆయన తమ అవతార కార్యమేమా, భూమిపై మరియు యితర లోకాలలోనూ తమ కార్యమేమా సూచిస్తుండేవారు. చనిపోయిన జీవుల గతులమై తమ ఆధిపత్యాన్ని అనేకసార్లు సూచించారు. ఈ విశ్వకర్మంలో వాలి కర్తవ్యమలా సూచించారు. సాయబాబా ఎన్నడూ అసత్యం చెప్పలేదు. అర్థంలేని పదజాలం ఎన్నడూ గుప్పించలేదు. కాని వాలి పద్ధతులెలిగినవారు మాత్రమే వాలి చేతలు, మాటలు తెలుసుకోగల్గేవారు - అదిగూడ వాలికని అర్థం గావాలని బాబా ఉద్దేశిస్తేనే.

- సచేపం

భావురకామగాయి అనుభ్వవమండపము

బదలీనాథుడు, సాయి
వేరనుకుంటున్నావా?

నేను మొట్టమొదటిసాధిగా బొంబాయిలో జాన్ 6, 1926లో ఉద్యోగంలో చేలనపుడు నాకు శిలిడీసాయి బాబా పేరు కూడ తెలియదు. తరువాత తరచుగా నా మిత్రుల నుండి ఆ పేరు వినటం జరిగింది. కాని, శిలిడీ ఎక్కడుందో, ఎలా వెళ్లాలో తెలియదు. కొంతకాలానికి గోపాల గణేశ్ అనే సాయి భక్తుడు పరిచయమయ్యాడు. అతడు తెప్పించే 'శ్రీసాయిలీల' మాసపత్రిక, చిన్న ఉఁడి పొట్లము నాకు ఇస్తూ ఉండేవాడు. ఆ పత్రిక చదువుతూంటే నాకెంతో శాంతి, సంతోషం కలిగేవి. సాయిబాబా గొప్పతనం గులించి తెలిశాక, నాకు శిలిడీ వెళ్లాలని కోలక కలిగింది. అయినా కొన్ని సంఘాలు గడిచినా నాకు ఆ శుభ సమయం రాలేదు.

సుమారు మార్చి 1948 నుండి బదలీనాథీ యాత్రకు వెళ్లాలని సంకల్పమండేది. కాని అంతదూరం ఆ క్రొత్తచేటికి తోడు లేకుండా వెళ్లేననిపించింది.

ఒకరోజు నా మిత్రుడు నా సంకల్పం గులించి విని, తానిబివరకే రెండుసార్లు ఆ క్షీత్రం దల్చించానని, మరలా ఒక వారంలో వెళ్లాలనుకుంటున్నానని చెప్పాడు. ఎంతో సంతోషంగా నేనుకూడ వస్తానని చెప్పాను. ప్రయాణానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకొంటున్నాను. ఇంతలో నా మిత్రునికి డిల్లీనుండి ఒక టెల్రాము వచ్చింది. అతని కూతురుకు జబ్బుగా ఉందని, వెంటనే నా మిత్రుడు డిల్లీ బయలుదేల వెళ్లిపోయాడట. ఆ సంగతి మేము డిల్లీ బయలుదేరవలసిన ముందచిరోజు నాకు తెలిసింది. నేను ప్రయాణంమానుకోవలసివచ్చినందుకు ఎంతో బాధపడి, ఆ బాధతోనే నాటి రాత్రి నిధించాను. తెల్లవారుజామున 3గం॥లకు నాకు స్వప్నము వచ్చింది. నేను, మరొక వ్యక్తి మా సామాన్లు భుజాలకు తగిలించుకొని బదలీనాథీ కు వెళ్లే మార్గాన నడుస్తున్నాము. అదొక భయంకరమైన రైలు మార్గం. రెండుస్వర అడుగులు వెడలుపుగల ఆ బాట అడవిగుండా మెలికలు తిరుగుతూ పోతుంది. దానికి ఇరుపుక్కలా ముఖ్య పొదలూ ఉన్నాయి. ఇంతలో అకస్మాత్తుగా

మా యెదుట 10 లేక 12 అడుగుల దూరంలో ఒక భయంకరమైన పెద్దపులి ఎదురైంది. అది భయంకరంగా నోరంతా తెరచి నా వైపే చూస్తోంది. నాకెంతో భయమేసి వళ్ళంతా వఱకు, చమట పుట్టేసింది. నాకేం చేయాలో తోచలేదు. వేరు బిక్కలేక బదలీనాథుని పేరు, సాయినాథునిపేరు స్ఫురించడం మొదలుపెట్టాను. చిత్తం మరుక్షణమే ఆ భయంకరమైన పెద్దపులి అంతకంతకు చిన్నదై పోయి చివరకు ఒక పిల్లి అంతటదై బాటపుక్కనున్న పొదలోకి దూకి అదృశ్యమైనది! మరుక్షణమే శ్రీ సాయినాథుని పోలియున్న ఒక వృద్ధుడు దర్శనమిచ్చాడు. ఆయన నాకేసి తదేకంగా చూస్తూ, "బదలీనాథుడు మరియు సాయినాథుడూ వేరనుకుంటున్నావా! బదలీనాథుడేదో సాయినాథుడు అదే; సాయినాథుడేదో.. బదలీనాథుడే. ఈ సత్యం తెలుసుకొని నా నామం 5000 సార్లు జపించు" అని చెప్పి అదృశ్యలయ్యారు.

మరుసటిరోజు నేనలాగే చేసి జనవరి, 1949లో శిలిడీ దల్చించాను.

- ఆర్. డి. సాయక్,

బొంబాయి

ఆచార్య నాయకులు

పు జ్యేష్ఠ భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని వెంకటగిలలో పుంటున్న శ్రీమతి ఉపులపాటి సుజాతాదేవిగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు---

నేను 1974-75 సంవత్సరంలో ఇంటల్చీడియట్ చదువుకోవడానికి విద్యానగరు కళాశాలలో చేరాను. అమ్మ, నేను, మా అన్నయ్య శ్రీనివాసమూర్తి చెందోడులో అద్దెకు ఇల్లు తీసుకున్నాము. రోడ్డుకి అటువైపు ప్రాంతాన్ని చెందోడు అని, ఇటువైపు విద్యానగరు అనీ అంటారు. ఇంటల్చీడియట్ రెండు సంవత్సరాలపాటు పూజ్యులీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు మాకు ఇంగ్లీష్ అధ్యాపకులుగా వచ్చేవారు. నా జీవితాన్ని మలుపు తిప్పిన రోజులాలి. మానవరూపంలో తిరుగాడే మహాత్మునికి సమకాలికులమవ్వడం మా అదృష్టం.

నాకంటే ముందు మా అన్నయ్య శ్రీనివాసమూర్తి పూజ్యులీ మాస్టరుగాల ఇంట్లో జిలగే సత్కంగాలకు వెళ్ళేవాడు. తరువాత అమ్మ, నేను కూడా వెళ్ళేవాళ్ళం. మా పెద్దన్నయ్య అకస్మాత్తుగా చనిపోయాడు. పూజ్యులీ మాస్టరుగాలిని చూసినప్పుడుల్లా మా

అమ్మకి మా పెద్దన్నయ్య జ్ఞాపకానికి వచ్చేవాడుట. అదే విషయం ఒకసారి పూజ్యులీ మాస్టరుగాలతో చెబతే, “అమ్మ, ఇప్పుడేమైంది? నేనే మీ కొడుకుని అనుకోండి!” అన్నారు. అప్పటినుంచి నేను మాత్రం ఆయనని మా అన్నగానే భావించేదాన్ని. పూజ్యులీ మాస్టరుగారు, పూజ్యులీ అమ్మగారు నన్ను వాలి స్వంత జడ్డులాగా చూసుకున్నారు.

అప్పుడు ఇంటల్చీడియట్ లో రెండు సంవత్సరాలకీ కలిపి ఒకేసారి ఎలీక్సలుండేవి. ఇంగ్లీషులో 70 మార్కులు రావాలి, కానీ నాకు 67 మాత్రమే వచ్చాయి. కానీ అదృష్టవశాత్తు 5 మార్కులు మొడరేషన్ కిలిపారు. అందువల్ల పాసయ్యాను. కానీ చిత్రంగా డిగ్రీలో పూజ్యులీ మాస్టరుగారు నన్ను ఇంగ్లీషు లిటరేచర్ తీసుకోమన్నారు. అప్పటికే మా బావగారైన శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యంగారు (తెలుగు HOD) నా పేరు తెలుగు లిటరేచర్ లో ప్రాసేశారు. అట తెలిసి నేను వెంటనే ప్రిన్సిపాల్ గబికి వెళ్లి, మళ్ళీ ఇంగ్లీషు లిటరేచర్ లోకి మార్చేసుకున్నాను. అప్పటినించి రోజుకి రెండుసార్లు పూజ్యులీ మాస్టరుగాల క్లాసు వినే అదృష్టం కలిగింది. ఆరోజు నేను పూజ్యులీ మాస్టరుగాల మాట వినడంవల్ల తరువాతి కాలంలో నెల్లారు జిల్లాలోనే మొట్టమొదటి

ఆంగ్ర ఉపాధ్యాయురాలిగా నన్ను నియమించారు. ఆయన చెప్పినది చెప్పినట్టు చేస్తే చాలా శ్రేయస్కరం.

నేను కాలేజీకి వెళ్ళేటప్పుడు పూజ్యులీ మాస్టరుగాల ఇంటి మీదుగానే వెళ్ళాలి. అందుకని ప్రతిరోజు పూజ్యులీ మాస్టరుగాల ఇంటికి వెళ్లి కొంతసేపు ధ్యానం చేసుకుని అక్కడనుంచి బయలుదేరేదానిని. ఇంచుమించు పూజ్యులీ మాస్టరుగారు ముందు, నేను వెనక వెళ్ళేవాళ్ళం. అలా వెళ్ళేటప్పుడు దారిలో చిన్న చిన్న పిల్లలు వచ్చి పూజ్యులీ మాస్టరుగాలకి నమస్కారం చేసేవాళ్ళు. పూజ్యులీ మాస్టరుగారు కూడా ప్రతివాళ్ళకి రెండుచేతులూ జోడించి నమస్కారంచేవారు.... ‘చిన్నపిల్లలు, వాళ్ళని పట్టించుకునేదేమిటి?’ అని అనుకోకుండా! అట చూసి నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. తరువాత క్లాసులో ఒకసారి, ‘మనకు ఎవరైనా ఎదురుపడితే ‘నమస్తే’!’ అని చేతులు జోడించి పలకలించాలని, వాళ్ళు ఎవరైనా కావచ్చు... వారి అంతరంగంలోని బాబాకి నమస్కారిస్తున్నామని మనం భావన చేసుకోవాలని చెప్పారు.

నేను ఐ.ఎ. చివలి సంవత్సరంలో వుండగా భావాతీత ధ్యానం నేర్చుకునే అవకాశం వచ్చింది. పూజ్యులీ మాస్టరుగారు, పూజ్యులీ అమ్మగార్ల

పోద్ధరంతో (చదువు అక్కడికి ఆపి) నేను, అనసూయ, లలిత భోషాల్ లో TM నేర్చుకోవడానికి వెళ్లాము. అక్కడ ధ్వనం, ఆసనాలు, మౌనం పాటించడం -- ఇవన్నీ బాగా జలగేవి. నాకు అప్పుడు మహార్షి మహేష్ యోగిగాలి దర్శనం చేసుకోవాలనిపించింది. అప్పుడు ఆయన స్విట్టర్లాండులో ఉన్నారు. ఈ విషయం పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలికి ఉత్తరం త్రాసాను. అప్పుడు, “ధ్వనం బాగా చేస్తావుంటే మహార్షిగాలని చూడాలన్న కోణకగాడంగా వుంటే తప్పక తీరుతుంది” అని జవాబు త్రాశారు. అద్భుతమైన పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి కృపాకట్టాక్షంపల్ల మహార్షిగారు స్విట్టర్లాండునుంచి భోషాల్ వచ్చారు. నాకు చాలా సంతోషం కలిగింది. భావాతీత ధ్వని శిక్షణ అనంతరం నేను, అనసూయ, లలిత కోట్ గ్రామంలో మహిళాధ్వనిద్వాపీరం ఏర్పాటు చేసాము. స్వాలు పిల్లలకి, మహిళలకి ధ్వనము, ఆసనాలు నేర్చించేవాళ్లం.

B.A. మూడవ సంవత్సరం పరీక్షలు (ప్రైవేటుగా) త్రాశాను. చివరి పరీక్ష ఐదిల్ ఏంగ్లిష్ Advanced English. అన్ని పరీక్షలు బాగా త్రాసాను. ఈ పరీక్షకి కూడా బాగానే చదువుకున్నాను. పరీక్ష హోలులో ప్రశ్నాపత్రం చూసాను. ఐదు ప్రశ్నలకు సమాధానం త్రాయాలి. నాకు నాలుగు ప్రశ్నలే తెలుసు. నాకు ఐదు త్రాస్తే కేరాను. 1982 లో పూర్తయింది. 1983 లో వెంకటగిరి దగ్గర వద్దమోపూరులో ఉపాధ్యయినిగా ఉద్ఘోగంలో చేరాను.

“ప్రాయి!” అన్నారు!! అటి నాకు భ్రమా, నిజమా అర్థం కాలేదు. మళ్ళీ పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు కనిపించలేదు. కానీ పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు అలా చెప్పిన తరువాత నేను జవాబు తెలియదనుకొన్న ప్రశ్నకి సమాధానం హిస్టోరీ పాల్యూంశంలో వున్నదని గుర్తుకొచ్చింది. వెంటనే త్రాసేశాను. అయినా సరే పాస్ అవుతానని నమ్మకం రాలేదు. సెప్పెంబరులో పరీక్ష ఫీజు కట్టడానికి కాలేజీకి వెళ్లి ఎన్ని మార్చుల్లో పోయిందని అడిగాను. “మీరు పాస్ అయ్యారమ్మా!” అని చెప్పారు!! అంటే ఆరోజు పరీక్ష హోలులో జలగినది భ్రమ కాదు, వాస్తవం! పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు నిజంగానే దర్శనమిచ్చారన్నమాట!! వాలి ప్రేరణతోనే పరీక్ష త్రాయడం జలిగింది. ఆనాటి దృశ్యం ఇప్పటికీ కళ్ళకి కట్టినట్లు గుర్తుంది.

పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు నన్ను ఐ.ఇడి.(B.Ed) చేయమన్నారు. నేను, “భావాతీతధ్వనం నేర్చుకున్నాను కదా, ఇంకా అటి ఎందుకు?” అన్నాను. నాకు ఐ.ఇడి చేస్తే పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలికి దూరమపుత్రానేమానని భయమేసింది. అప్పుడు పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు, “ఇప్పుడు యిలా అనిపించినా తరువాత అయ్యా చెయ్యలేదని బాధపడవలసి వస్తుంది” అన్నారు. సరేనని విద్యానగరులో ఐ.ఇడిలో చేరాను. 1982 లో పూర్తయింది. 1983 లో వెంకటగిరి దగ్గర వద్దమోపూరులో ఉపాధ్యయినిగా ఉద్ఘోగంలో చేరాను.

1985వ సంవత్సరంలో నాకు వివాహం జలిగింది. ఉద్ఘోగం, కుటుంబ బాధ్యతలు--- వీటితో అంతకు ముందులాగా బాబా పూజలు చేయడం తగ్గింది. ప్రతి సంవత్సరం

పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి పుట్టినరోజు ఇంట్లోనే జరుపుకునేదానిని. నా తలపులలో పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు ఎప్పుడూ వుండేవారు. 1989 ఏప్రిల్ 7 వ తేదీన పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు నాకు ఉత్తరం త్రాసారు. “చిన్నపిల్లలకు సంబంధించిన పుస్తకాలు త్రాయాలని అనుకుంటున్నాను. రాజుగాలి ర్యంథాలయంలో వాటికి సంబంధించిన పుస్తకాలు వుంటే చూసి, వాటిని తీసుకుని నువ్వు రా!” అని. ఏప్రిల్ 12వ తేదీ ఉదయం R.V.M కాలేజికి వెళ్లి ఆ పుస్తకాల గులంచి మాట్లాడి ఇంటికి రాగానే పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి నిష్పుమణ వార్త రేడియోలో విని స్థాయిపైయాను. నేను తప్ప విన్నానేమానని మరొక సత్యంగసభ్యుని దగ్గర నిర్ధారణ చేసుకున్నాను. మా పెద్దబాబు పుట్టి ఆప్పటికి ఆరు నెలలు. ఎక్కడికీ కదలలేని పరిస్థితి. గుండె రాయి చేసుకోవడం తప్ప చేసేదేముంది? మా రెండవ బాబుకి ‘భరద్వాజ’ అని పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి పేరు పెట్టుకున్నాను.

‘ధర్మమే వాల రూపు ధలించి వచ్చిందా!’ అన్నట్లుండేవారు పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు. ఖచ్చితంగా వారు అవతారపురుషులే! అప్పటి విద్యానగరువాసుల పుణ్యపలమేమోగాని మా అందరికీ నడిచేపుడితో సహజీవనంచేసే భాగ్యం కలిగింది. జన్మజన్మలకూ వాల సన్నిధిభాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని వాల పాదపద్మములకు ప్రణమిల్లుతున్నాను.

ఓం గమనాగమనరహితాయ భరద్వాజాయ నమః!
జై సాయి మాస్టర్!!

చెప్పించి అర్థం చేసుకోవాలి!
ఆచలించాలి!

03వ పేజీ తరువాయి

అవెలా సమయించాలి? సాయి తమ గురువును సేవించినట్లు సేవించాలి. రమణమహార్షి ఆత్మనిష్టులై లోకాన్ని మరచినట్లు సద్గురు నిష్టలో లోకాన్ని మరవాలి. రామకృష్ణ పరమహాంస జగన్నాత అనురహానికై పరితపించి ప్రాణం విడవటానికి సిద్ధమైనట్లు మనము సిద్ధమై తపించాలి

సాయి హజిసిభ్రీక్ పాల్కేతో నిగూఢంగా “బాల్య బావిదగ్గరకు ఇరుకు కాలిబాటన వస్తాడేమో అడుగు” అని కబురు చేస్తారు. అందుకుతడు అగ్గికరించాక అతనిలోని బలహీనతల పట్ల పట్టరాని ఆగ్రహాంతో - శస్త్రమైద్యుడు రాచకురుపుమీద దాడి చేసినట్లు - దాడిచేస్తారు.

ఇంత శ్రమకు మనము సిద్ధమా? సాయి దయతో మన సాంసారికమైన కోఱకలు సమస్యలు తీర్చుకొనేందుకు పడేయతన్మము, వాటికోసం మనం మానవయత్తుం చేసినంతగా పరమార్థం కోసం చేయడానికి సిద్ధమా? మన కది పరమార్థమేనా? సాయిని దర్శించిన లక్ష్మిలమంచిలో ఆయనివ్వదలచిన పరమార్థాన్ని కోరేవాడు గాని, తమ గురువును ఆయన సేవించినంతగా వాలని సేవించినవాడుగాని - అంటే శిష్యుడని చెప్పదగ్గవాడు - ఆయనకొక్కరు గూడ దొరకలేదట. వారి గురువుకుగూడ ఆయనోక్కడే దొలికాడట! చివలికి ఉపాసనీ బాబా, మహాల్యాపతి, తాత్యాలనుగూడ ఆయన ఆ లెక్కలో చేర్చలేదంటే కర్తవ్యమొంత తీవ్రమో ఆలోచించుకోవాలి.

అపద్మాత చివటం అమ్రు

05వ పేజీ తరువాయి

14. కాయలు కాయని చెట్టు క్రింద కూర్చోవాలే.

15. వినడం కూర అంత వినాలి - ధ్యానం అన్నమంత చేయాలి.

భగవంతుని గులంచి:

16 ఏసూ, రాముడూ వేరుకాదు.

17. ఓర్పు ఉండాలి, ఓర్పే దేముడు.

18. ఇట 'నేను' కాదు - ఇట 'నేను' కాదు - అనుకుంటూ పోతే, చివరకు మిగిలేదే నేను. ఆ 'నేనే' భగవంతుడు.

తన గులంచి తాను:

19. ఇట ఇకరాదు, ఇక జన్మకు రాదు.

20. ఇక్కడకు వచ్చక కూడా కర్కు ఎక్కడుంది.

సమాప్తం

పరిపూర్వ

08వ పేజీ తరువాయి

భాగాలలోనూ అలానే జంతువుల, మరియు వృక్షాల, దేహభాగాలలలోనూ వివిధ దేవతలుంటారని శాస్త్రాలు

చెబుతున్నాయి. అటువంటప్పుడు ఏ దేవతలైనా ఏ ఒక్కలనో పూనడము, అంటే ఒక వ్యక్తిలోనికి రావడము, ఎలా సాధ్యం? స్వాలంగా చెప్పేలంటే, ప్రతి రేడియోలోనూ, టీ.వి సెట్టులోనూ వేరు వేరు ప్రసారకేంద్రాలనుండి వచ్చే శబ్దాలను, రూపాలను గ్రహించి ప్రకటించే శక్తి సామర్థ్యాలున్నట్టే, ప్రతిజీవిలోనూ అందరు దేవతలూ వుంటారు. అంటే వేరు వేరు దేవతలుగా పిలవబడే బిష్టమైన శక్తి సామర్థ్యాలు గల ఒకే పరమాత్మ అన్నింటిలోనూ వుంటాడు.

పూనకాలు నిజమని నమ్మాలంటే వేదాల దగ్గరనుండి మహాసీయులవరకూ అందరు చెప్పినది అబద్ధమే కావాలి! అలా అయితే నాస్తికత్వం ఒక్కటే నిజమపుతుంది. అప్పుడు గూడ పూనకాలు నిజమయ్య అవకాశమే వుండదు!! ప్రజలకు ఈ పరమ సత్యం ఎంత త్వరగా తెలిపితే వాలని అంత త్వరగా నిరాధారమయిన భయాలనుండి, ఆశా వ్యామోహల నుండి విముక్తులను చేయవచ్చు. వాటి సహాయంతో ప్రజలను ఆస్తైన ఆధ్యాత్మ విద్య నుండి దూరంగా వుంచి స్వార్థం సాధించుకోబుచ్చే వారి గోలను అంతమొందించుకోబుచ్చు. అలా గాకుంటే, మానజాతిని ఉద్ధరించగల ఏక్కుక మార్గమైన ఆధ్యాత్మిక విద్యయే జాతి యొక్క నైతిక పతనానికి దారితీస్తుంది.

జై సాయి మాస్టర్!

శ్రీ ‘సాయిబాబా’ పెఠలకు విజ్ఞాప్తి

పూర్వ జ్యోతి మాస్టరుగాల దివ్య బోధనలను, వివిధ మహాత్మల గూల్చిన విషయ విశేషములు, ఇంకా ఇతరములైన ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక, విజ్ఞాన విషయాలను పరించడం ద్వారా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సాన్మాద్యాన్ని అనుభవిస్తూ, ఆనందిస్తున్న ‘సాయిబాబా’ మాసపత్రిక పొతకులకు కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కారములు.

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాల 80వ జన్మాదిన సందర్భంగా శ్రీ మాస్టరుగాలతో భక్తులకు గల అనుభవాలను అక్షోబరు 2017 సంచిక సుండీ ధారావాహికంగా ప్రచురిస్తున్నాము. కనుక పొతకులు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలతో తమకుగల అనుభవాలను పత్రికకు పంపవలసినదిగా ప్రోథన.

అదే విధంగా శ్రీ సాయినాథునితో తమకుగల అనుభవాలను గూడా పంపవలసినదిగా ప్రోథన.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలతో గల అనుభవాలను ‘ఆచార్యుని అయ్యతలీలలు’ అను శేర్లికకు, శ్రీ సాయినాథునితో గల అనుభవాలను ‘ద్వారకామాయి అనుభవమండపము’ అను శేర్లికకు పంపగలరని మనవి.

ఇట్లు
ఎడిటర్.

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS,
C/O SRI MANGA BHARADWAJA TRUST,

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 68
Phone : +91 - 74160 41550

పీరమ్ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భూర్దాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అప్పార్ష ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర	450-00	ఇతర ప్రమరణలు
శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర	90-00	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	99-00	మహాత్మల ముద్దుబిడ్డడు
శ్రీ గురు చరిత్ర	99-00	ఆవధూత చివటం అమృ
శ్రీ సాయి సన్నిధి	120-00	శ్రీ సిద్ధారూఢ స్వామి చరిత్ర
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము	80-00	మరో నందదీపం
సాయినాథ పూజ	40-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ
శిరిడి ఆరతులు	15-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము
సాయిబాబు సేవించడమేందుకు	10-00	మహాపురుషుడు
సత్కంగము-భజన	5-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు (2)
శిరిడి క్లేత సందర్భనము	40-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్నిధి
విజ్ఞాన వీచికలు	99-00	BOOKS IN ENGLISH
పరిప్రశ్న	99-00	
మతమేందుకు ?	50-00	Sai Baba the Master
ఏది నిజం ?	50-00	Sree Guru Charitra
ధ్యానయోగ సర్వస్యం	99-00	Supreme Master(Swami Samartha)
బుధ్భుద్ధాన హృదయం	49-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings
దత్తావతార మహాత్మ్యం	75-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba
సంపితాయన గురు ద్విసాహస్రి	128-00	Children's SaiBaba the Master
పురుషసూక్త రహస్యం	40-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES
సాయిసూక్తి-ఆచార్యవాణి	10-00	Sadguru Sai Baba(Hindi)
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sai Leelamrutham(Kannada)
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	49-00	Sai Baba Jeevitha Charitham(Malayalam)
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్వామి	70-00	Sai Baba Leelamrutham(Tamil)
శ్రీ ఆనందమాయి అమృ	49-00	Sri Guru Charitra (Hindi)
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Swami Samartha (Kannada)
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దీన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Sri Guru Charitra(Kannada)
స్వామి సమర్థ(అక్కలోటు స్వామి)	49-00	Shiridi Aarathi(Tamil)
మనము-మన సంస్కృతి	70-00	Stavana Manjari(Tamil)
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra(kannada)
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, c/o SRI MANGA BHARADWAJA TRUST,

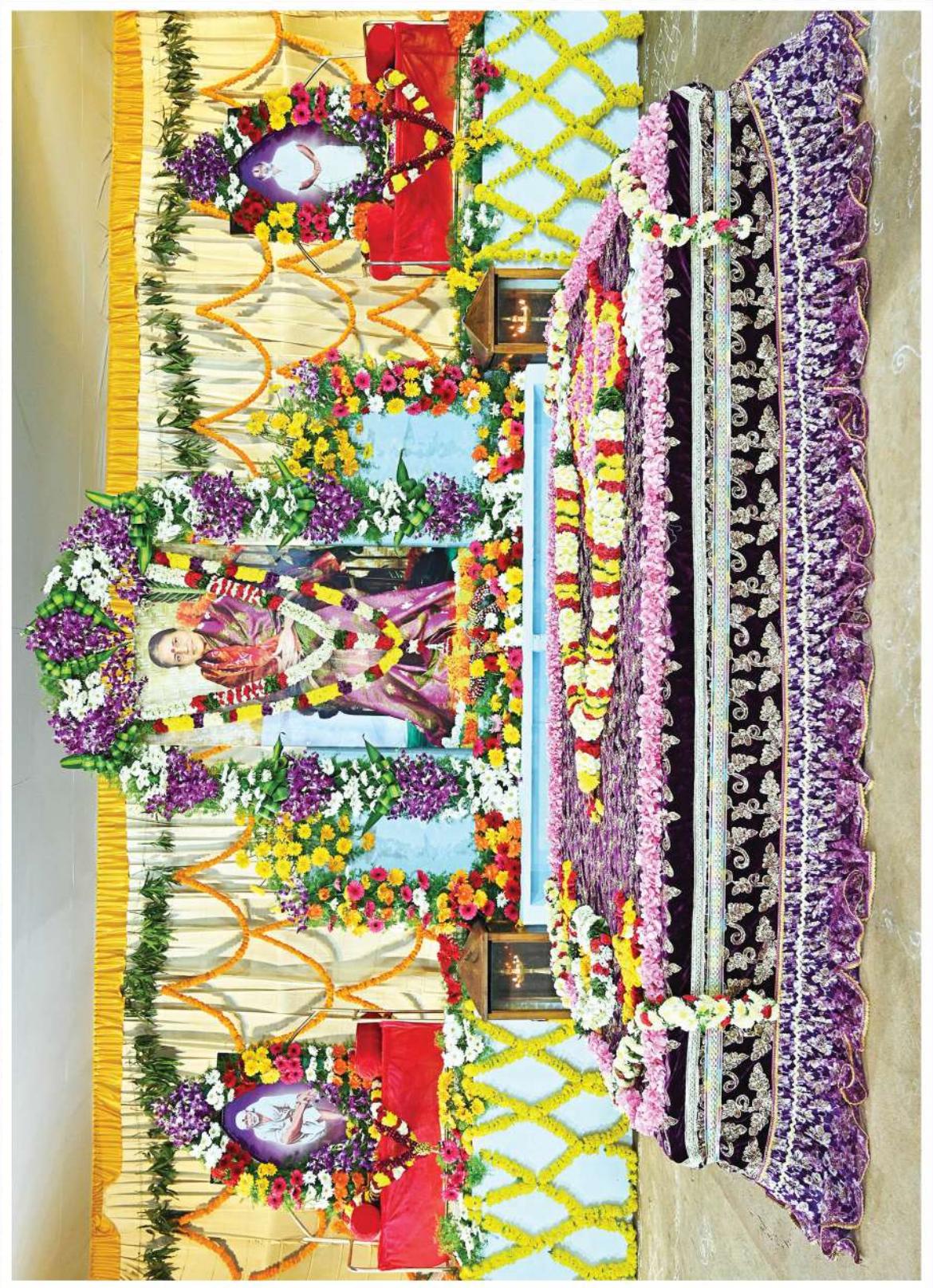
Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 68

Phone : +91 - 74160 41550

Branch Office: Kondaiah Bunk Street, Kothapet, Ongole, Prakasam Dt., Andhra Pradesh.

Phone: 08592 233271

Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja Trust(Publications)", payable at Hyderabad or Ongole.

పురాజ్య గురువురత్ని శ్రీ అవివేలుమంగళుర్కు తల్లి జన్మభిన్నిష్టవము సందర్భంగా
అక్టోబర్ 1, 2021న గుమ్మికంపాడులో మాతృదేవి సన్మిథిలో జలగిన వేడుకల

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

గుమ్ముజంపెడులో మాతృదేవి లు అలియు మంగమ్మ తలి సన్నిధిలో
విజయదశమి(15-10-2021) నాడు జలగిన టీ సెయిబాబా మహా సమాధి వేడుకలు

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.